

HÖKKENTO

XIII. évfolyam 5. szám 2007. május

A szegedi hallgatók lapja

MÁJUSI FORDULAT

www.matrixcafe.hu

MÁTRIX INTERNET Cafe

Szkennelés: 50 Ft/A4
Adatmentés CD-re: 490 Ft/CD
Adatmentés winchesterre: 150 Ft/rack
Fénymásolás: 9 Ft/A4
Nyomtatás fekete-fehér: 25 Ft/A4
Nyomtatás színes: 300 Ft/A4
Fekete fehér kép: 150 Ft/A4

Faxolási lehetőségről érdeklődjetek a pultnál!

Géphasználat:

22-10 h-ig: ----- **4 Ft/perc** 10-22 h-ig: ----- **7 Ft/perc**

Szombat este 22-től hétfő 10 h-ig: ----- **4 Ft/perc**

Este 22-től 06-ig választható **4 Ft/perc** vagy **980 Ft/éj** melyhez plussz 2 óra ingyenes géphasználatot biztosító ajándék kártya is jár, amit bármikor bármelyik napszakban felhasználhatsz!

Tisztelt Vendégeinket DVD olvasóval rendelkező gépekkel is várjuk!

Szeged, Kárász u. 5.,

Telefon: 62/423-830, E-mail: info@matrixcafe.hu

**KICSIKNEK ÉS NAGYOKNAK, FIATALOKNAK ÉS NAGY ÉLETTAPASZTALATTAL RENDELKEZŐKNEK, AZOKNAK, AKIK IMÁDJÁK A TÁNCOT, AKIK KIKAPCSOLNI VÁGYNAK, A SZERENCSEVADÁSZOKNAK, A NAGY JÁTÉKOSOKNAK, A SZOMORKODÓKNAK, A MINDIG JÓKEDVŰEKNEK, A HÍREKRE SZOMJAZÓKNAK, A SPORTEMBEREKNEK, A SZURKOLÓKNAK, A SZOLGÁLTATÓKNAK, A FOGYASZTÓKNAK, ADNI AKARÓKNAK, A HANGOSAN ÖRÜLŐKNEK, A HALKSZAVÚAKNAK, A BULIZÓKNAK, A HÉTVÉGÉZŐKNEK, A NAPPALOSOKNAK, AZ ÉJSZAKÁZÓKNAK, AZ EGYEDÜL ÁGYBA BÚJÓKNAK, A TÁRSAT KERESŐKNEK, A KUTYÁSOKNAK, A GAZDIRA VÁRÓKNAK, AZ ÖRÖK NYERTESEKNEK, AZ ÉLETMŰVÉSZEKNEK, A KÖZELIEKNEK, A TÁVOLI-
AKNAK, KÖZELRE ÉS MESSZIRE, HOZZÁD ÉS HOZZÁM, NEKED ÉS NEKIK, A CSALÁDNAK, ÖNNEK, MINDENKINEK.**

100.2 RÁDIÓ PLUSZ

Szeged,
Tisza Lajos krt. 14.
Tel.: 62/471-921

**Rugalmas
órabeosztás!**

Alkalmazkodunk órarendedhez!

**10 évesek vagyunk!
10.000 Ft kedvezmény!**

Diákoknak 50%
elméleti kedvezmény

**Egyedi és különleges
igényeket is teljesítünk!**

Kéthetente
autó- és motorvezető
tanfolyamok indulnak!

Panelmajális

Bár jómagam is ezekben a gusztustalan kockaszörnyek egyikeben lakom, mégis megdöbbenéssel és mélységes utálattal tölt el, amit a május elseji panelmajálison (és az újszegedi ligetben) tapasztaltam. A panellakók egy jó része (tisztelet a kivételnek) tanulatlan ember, aki ideje java részét a ház előtt sörözgetve-borozgatva, netalán szotyízzgatva-ordibálgatva tölti. Aki nyugodt szívvel bele... a kutyáját-macskáját (görényét, höröcsögiét, miegymását, talán csak a saját Pistikéjét-Lacikáját-Ferikéjét nem) a játszótéri homokozóba. Akire ha rászólok, még neki áll feljebb, hát persze, hiszen hova máshová végezhetné szegény utyulimutyuli a nagydolgot? Néha sikerül elfelejtkezni arról, milyen emberek vesznek körül. Olyankor, ha mondjuk nem arra ébrednek fel éjjel, ahogy a szomszéd lehúzza a vécét, vagy bekapcsolja reggel hatkor az ezeréves mosógépét. Ha eltelik egy egész nap anélkül, hogy megzavarná valamelyik közelemben lakó a nyugalmat, mondjuk a vasárnapomat (bár ilyenre ritkán van precedens).

Nos, ilyen előzmények és tapasztalatok után indultunk neki nagy merészen a panelmajálishoz, ahol is az első utunkba dülöngélő tisztes polgár olyan csapárszeg volt, hogy azt sem tudta, merre kóvályogjon. A következő szembejövő fiatal anyuka volt, babakocsit tologatva hurcolta magával az ingyen lufit. Közelebb lépve megláttuk a panelmajális elmaradhatatlan kellékét, balra húzó polgártársaink kedvenc sátrát. Csodálkoztam én, hogy hogy kerül minden csóri kiskrapek kezébe a drága lufi; azért, mert ingyen osztogatták, a sátor előtt pedig kígyózott a sor. Hiába no, a panelproli mindennek örül, ami ingyen van! Lett légyen az „olcsólufi”, meleg étel, használt ruha, bűdös zokni vagy szikkadt kutyagumi. A lényeg, hogy ne kelljen érte fizetni!

Így tobzódtak körülöttünk a vörös lufik, ragadtak a vattacukrok (csak 300 forint!), szálltak a sörszagú böfögések a kis totó partján. Miután teljesen találatot az „idill”, jött a hab a tortára: az ingyen lufit osztogatók sátrán a pártzászló mellett fordítva volt kitűzve a magyar zászló; hirtelen mintha egy olasz vásári forgatag vagy bűzös piac kellős közepén talál-

tam volna magam. Na jó, tévedés történt, előfordul – mondhatná a májusi napfény hatására ellágyuló, megbocsátani akaró elvtárs. Csakhogy! Fél méterrel arrébb, ugyanezen ponyva másik oldalán ugyanez a kép fogad, csak klassziszokkal nagyobb méretben, mellette lengedezvén pedig ott az eu-s zászló, hiszen évfordulót ülnék! Mintha a kedves elvtársak szándékosan próbálgatnák, vajon mennyit vesz észre a susmusból a tisztelt publikum? És tényleg, vajon meddig mehet még el a türelmünk határait próbálgató banda? Hiszen a sörszagba fulladt, vattacukortól és hot-dogtól maszatos kezű, ingyen lufitól mámoros embermassza az egész provokációból semmit nem vett észre... Mint ahogy annak a fiatal lánynak sem tűnt fel semmi különös a bazári forgatagból, aki a telefonba ordibálva közölte a vonal túlfelén lévő akárkivel, hogy „Itt vagyok ebben a vurstliban vagy mi a sz*r itt ez...”. És azoknak sem tűnik fel soha semmi különös, akiket elbutít a sok színes, hasznavehetetlen mindenféle és a félig átsült kolbászok a légylepte ponyvák alatt.

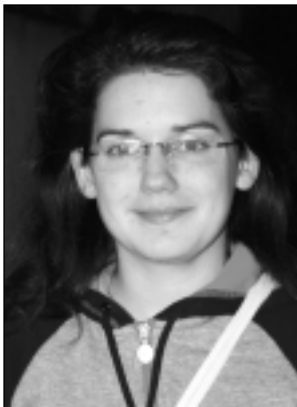
F. Szél Ildikó

Milyen a közbiztonság Magyarországon?

Csernák Sarolta, BTK *spanyol III. évf.*, JGYTFK *rajz V. évf.*

Nem tudom, ez mennyire tartozik a témához, de például az utak nem a legbiztonságosabbak. Szegeden az utak aránylag jó állapotban vannak, a járdákkal van némi gond olykor, de általánosságban rendben van. Pest pedig a kátyúk hazája. Szegeden nem volt semmi gondom még a közbiztonsággal, illetve annak hiányával. Pesten például nem szívesen járkálok egyedül sötétedés után, mert ott azért kellene még egy kicsit javítani a közbiztonságot, nagyon kevés rendőr van. Az állomásokra is lehetne egy kicsit több figyelmet fordítani, bár Szeged nagyon jó ebből a szempontból, mert most, hogy felújították a pályaudvart, vannak biztonsági őrök, akik nem engednek be mindenféle gyanús alakokat. De más városokban 7-8 óra után már nem szívesen megyek be az állomásra, mert sosem tudni, mi történik.

Kézmárki Virág
ÁOK általános orvos V. évf.

Engem nem érint igazán ez a kérdés, mert akárhova megyek az Apátiból, az 5 perc nekem, tehát ezt nem tudom annyira felmérni. Ami viszont érint: amikor vezetek haza, akkor nem szívesen állok meg balesetknél, először inkább segítséget hívok, aztán merek csak kiszállni az autóból. A rendőröknek sem szeretek mindig megállni, mert előfordulhat, hogy hamis rendőrök, és azoktól tartok. Szolnokon például nagyon tetszik, hogy 5-6 rendőrautó járőrözik éjszakánként, nincs is sok bűneset, rablás. Egyedül semmilyen városban nem mászkálok éjszaka. Pesten többet járok az estében, mint itt, de ott azért kimondottan félnek egyedül. Elraknám a pénztárcámat, minden értelmet. Ott csak fiúkkal megyünk ki az éjszakába, és ők vigyáznak arra, hogy a gyanús alakok ne jöjjenek közelebb.

Jagicza Gellért
TTK BSC környezettan I. évf.

Szerintem a közbiztonság témakörét nem lehet egy pillanat alatt körülírni. Mondjuk ha egy országban megélhetési gondok vannak, akkor az emberek jóval idegeesebbek, türelmetlenebbek, és sajnos ez az utcán is megnyilvánul. Ilyenkor előfordulhat, hogy egy ember megy az utcán, és valaki vagy valakik meyerik minden ok nélkül. Konkrét példám is van: egy ismerősöm ment valahova este, megjelent egy banda, és mindenféle ok nélkül meglincselték. Szerintem Magyarországon van még mit javítani a közbiztonságon, és a bűnözés nagyon szoros összefüggésben van a megélhetési gondjaival vagy színvonalával. Ha valaki jobban él, akkor nyilvánvalóan nincsen annyi oka arra, hogy bűnözjön vagy másokat megverjen. Szerintem még lenne mit javítani Magyarországon a közbiztonságon.

Altmár György
JGYTFK társ. tanulm. I. évf.

Szerintem Magyarországon, Budapesten katasztrofális a közbiztonság. Én havonta két alkalommal megfordulok Pesten és nem tagadom, hogy félek az éjszakában. Mi csak csoportban szoktunk elindulni. Egyszer történt meg, hogy egyedül indultam el a pesti éjszakában, és akkor meg is támadtak. Voltam már Bécsben is, de ott nem éreztem azt, hogy bármitől is félnem kellene. Nem kellett fognom a fényképezőgépet, a pénztárcámat, satöbbi. Én egy olyan fizikai felépítésű embernek tartom magam, akit nem biztos, hogy nagyon sokan meg akarnak támadni, de így is félek. Akkor mi a helyzet egy negyven kilós lánnyal, eddig itt nem ért semmilyen atrocitás, pedig előfordulok az éjszakában; egyedül a kéregető emberektől tartok néha.

Tassz jelenti

Nyelvtanulás

Sokan vannak, akik még küzdenek a nyelvtanulással, egyesek mert nyelvszakra járnak, mások pedig egyéb indíttatásból. Az SZTE Idegennyelvi Központ felhívása azoknak szól, akik a közeljövőben nyelvvizsgát szeretnének tenni. Eszerint nyelvvizsga előkészítő tanfolyamokat szerveznek, amely költségtérítés ellenében bárki számára igénybe vehető. A vállalkozó kedvű hallgatók május 18-ig jelentkezhetnek a www.lingo.u-szeged.hu címen.

A kétmilliomodik!

2007. május 3-án lépte át a kétmilliomodik hallgató a (JA)TIK küszöbét! Az úriembert *Godó Zoltánnak* hívják. A Természettudományi Kar másodéves műszaki informatika szakos hallgatója biztosan hasznát fogja venni az ajándékoknak. *Mader Béla* könyvtárigazgató, *Szabó Gábor* rektor és *Török Márk* EHÖK-elnök adta át neki a kétmilliomodik látogatónak járó vásárlási utalványt, könyveket és egy Xbox-ot.

Tudsz már mindent?

Ha még úgy érzed, van mit bepótolnod, vannak témák, amik iránt érdeklődsz, a Mindentudás Egyeteme épp neked való. Május hónapban is várnak rád izgalmas és érdekes, komoly és misztikus témák. Bővebben tájékozódhatsz a gyógyszerfogyasztási szokásokról, a szexuális úton terjedő betegségekről, a jóslás egy speciális formájáról a matematikusok szemszögéből. Tehát ha van kedved, ha tudásra szomjazol, gyere el a TIK-be és tanulj!

Aktív sportélet a pedagógusképzőn

Május 5-6-án került megrendezésre a Magyar Egyetemi-Főiskolai Országos Tornász Bajnokság a Tópolya sori Sportcsarnokban, melynek szervezését a Testnevelés és Sporttudományi Intézet, valamint az SZTE oktatói és hallgatói közösen végezték. A bajnokságon az SZTE csapata az első helyezést szerezte meg, és egy egyéni bajnokkal is gazdagodott Szeged *Péntek Tünde* személyében.

A május 9-én megrendezésre került Trapp Napot hallgatók szervezték társaiknak és oktatóiknak. A program igencsak változatos volt: a reggeli pólóosztás és az ünnepélyes megnyitó után az érdeklődők láthattak sorversenyeket, tanár-diák röplabdamerkőzést, karaoke versenyt és különböző bemutatókat például a küzdősportok köréből. Délután került sor a Jó sportoló díjak átadására, amelyet tombolahúzás és eredményhirdetés követett. A szomjazóknak sörsátor állt a rendelkezésükre az udvaron, az érdeklődők pedig egy BMX Flatland világ-bajnoki bemutatót is megcsodálhattak.

Mindezek után, 2007. május 22-én az SZTE JGYPK Testnevelés és Sporttudományi Intézete konferenciát rendez „*Testnevelés és sport az utánpótlás-nevelésben*” címmel, mely rendezvény a „Tudomány a Sportoló Nemzetért” országos sorozat keretében, Szeged napjához kapcsolódva kerül megszervezésre. A program fővédnöke *dr. Ujhelyi István*, védnökei *Dr. Botka László* polgármester, *prof. Dr. Szabó Gábor* rektor, *prof. Dr. Galambos Gábor* dékán. A sportági gyakorlati bemutatókon és a sportfotó kiállításon kívül plenáris ülésekre is sor kerül majd, melyeken előadnak: *Elbert Gábor* szakállamtitkár, *Dr. Szabó Tamás* NUPI-USI főigazgató, *Erick Herber*, az Európai Kötélugrás Szövetség elnöke és *Kropfó Péter* a Magyar Triatlon Szövetség képviselőjében.

Universitas aktuális

HÖK-választások az SZTE karain

Mint már talán sokan tudjátok, sok minden megújult az elmúlt időben úgy az egyetem, mint az EHÖK és a kari HÖK-ök falai között. Új emberek jöttek, a régiak mentek vagy maradtak, új szabályok, rendszerek láttak napvilágot, nagyon épp nem mondható örömeinkre (pl. új lakhatási és szociális támogatási rendszer). Persze a fejlődés természetes velejárója, hogy olykor megállunk és visszanezünk, mi minden történt, és ami történt, az jó volt-e vagy sem.

A kari HÖK-ök életében is a változások és a változó szokások kora következik. A hallgatóknak, azaz nekünk kell megválasztanunk azokat a személyeket, akik igazgatják ügyeinket, felügyelik pénzügyeinket, képviselik érdekeinket, orvosolják ügyes-bajos dolgainkat.

Remélem, mindenki elment és letette voksát valaki mellett, hiszen a saját karán és az egyetemen töltött éveit, hónapjait alapozza meg ezáltal. Akik pedig 'kihagyták' ezt a választást... Ti se búsuljatok, hiszen az új szabályzat alapján ezúttal minden évben Nektek kell – és lesz lehetőségetek – dönteni arról, hogy ki üljön bele a HÖK képzeletbeli hullámvasútjába. Abba a vasútba, ami szó szerint egyszer fent, másszor lent van, ahonnan soha nem tudod, mikor esel ki és ahol mindig megvan a lehetőség, hogy segíts másokon.

Minden karon más módszerekkel próbálkoztak a jelöltek, hogy felhívják magukra a hallgatók figyelmét, hogy meggyőzzék a társait, érdemes rájuk adni a voksokat. Néhol összekötötték a kellemet a hasznossal, színpompás plakátok, matricák, fergeteges bulik, ajándékok csalogatták a hallgatókat az urnához. Ebben a körben talán a JUGYU-s jelölteknek volt a legnehezebb feladatuk, hiszen nekik kellett a legtöbb embert megmozgatni és szavazásra bírni az eredményes szavazás érdekében, hiszen még mindig ezen a karon van a legtöbb hallgató. Persze a kisebb karok is megküzdöttek azért a néhány szavazóért, gondolok itt a még gyerekcipőben járó fogorvosi karunkra. Tehát mostantól bárki nekivághat a HÖK-ös életnek, hiszen minden évben akár a teljes testület kicserélődhet. Rossz hír ez viszont a leendő és már aktívan tevékenykedő HÖK-ösöknek, hiszen mindössze egy évük van bizonyítani rátermettségüket, odaadásukat, segítőkészségüket. Ezen idő alatt kell megalapoznia mindenkinek a maga hallgatói önkormányzati pályafutását. Ez is egy eltökélt és örült elhivatottságot igénylő szerep, szóval gyenge idegzetűeknek nem ajánlom... A viccet félretéve: dolgozni kell itt is, de megéri!

Este? Uszi?

Hangozhat el ismét a kérdés bármely nappali tagozatos egyetemi polgár szájából. Kisebb kihagyás után ismét lehetőségünk van az esti fürdőzésre, úszásra. Kinek edzés, kinek kikapcsolódás, kinek egy hasznosan eltöltött este – mindenkinek mást jelent. Azt azért remélem, hogy éltek a lehetőséggel, hiszen az egészségünk nagyon fontos, a megőrzése a mi saját feladatunk, és ebben az úszás is segíthet. Ha pedig mindezt ingyen teheted meg, miért ne élnél a lehetőséggel?

A Városi Sportuszoda május 11-től a következő időpontokban várja a diákigazolvánnyal rendelkező nappalis hallgatókat: minden hét-

köznap 21:00 – 23:00 között, hétfőn pedig 19:00 – 21:00 között.

Persze joggal merülhet fel a kérdés és a kérés levelező tagozatos egyetemi polgárainkban, hogy nekik miért nem? Erre pedig ismét érkezik a válasz, mert 'hiszen más sem jár nekik'. A rendszer tökéletlen és persze nem tud mindenkinek elegendő tenni. Szóval, nappalis hallgatótársaim, örüljünk, hogy ennyi szépben és jóban részesülhetünk, hiszen itt mindig minden értünk van és miattunk történik, ha nem is mindig vesszük észre vagy akarjuk tudomásul venni. Menjünk el és ússzunk egyet ennek örömeire!

Véget ért az Egyetemi Tavasz

Az idén is sikerrel zárult az Egyetemi Tavasz rendezvénysorozata, amelynek szervezői ismét kitétek magukért és a szegedi egyetemet és a város hírnevét öregbítő programsorozatot állítottak össze. A kiállításoktól a koncerteken át a bulikig sokféle műfaj, téma megjelent a kínálatban. Azt hiszem, minden érdeklődő megtalálhatta a maga számára leginkább vonzó programot. A kari napok, a sportrendvények sok-sok ember összehangolt és pontos munkáját igényelték. Biztos vagyok benne, hogy mindenkinek vannak maradandó élményei a

2007-es Egyetemi Tavasz elnevezésű rendezvénysorozatról. Lehet az egy jól sikerült buli, egy új kapcsolat, egy régen látott ismerős, egy kedvenc együttes, egy megnyert mérkőzés vagy csak egy izgalmas nap. A lényeg, hogy ott voltál, részt vettél rajta és jól érezted magad. Gratulálunk a szervezőknek, köszönjük, hogy nemcsak tíz zárthelyi és sok-sok nehéz és fárasztó nap várt ránk ebben a hónapban. Már kíváncsian várjuk a következő egyetemi rendezvénysorozatot!

Összeállította: Jenei Emese

PartyPonty.hu
Egy Partyoldal Ponty Neked!

A Pedagógusképző Kar hallgatói új képviselőtestületet választottak

Az elmúlt hónapok több karon is a hallgatói önkormányzatok „újjaszületésével” teltek. Új emberek jöttek új célokkal, hogy a régi jól beváltat továbbvigyék, és saját ötleteikkel még jobbá, még inkább hallgatóközpontúbbá tegyék a kari hallgatói önkormányzatokat. Ez történt a Juhász Gyula Pedagógusképző Karon is, ahol idén került bevezetésre az új választási rendszer. A hallgatók által beválasztott 11 ember közül Ament Balázs került a pedagógusképző hallgatói önkormányzatának élére.

– Az új választási rendszer gyökeresen különbözik az előzőtől. Mi az új rendszer lényege?

– Eddig a küldöttgyűlés választotta meg a JGYPK HÖK 11 tagú vezetőtestületét, az új rendszerben pedig a hallgatók választják meg közvetlen jelölő és választó fordulón a vezetőtestületet. Az új rendszerben nem pozíciókra pályáznak a jelöltek, hanem a testületbe való bekerülésre. A pozíciókat az alakuló ülés után osztja fel a testület a megválasztott elnök jelöléseivel.

– Miért döntöttél úgy, hogy elindulsz a választáson?

– Számomra mindig fontos volt az érdekképviselet, ezzel foglalkozom több civil szervezetben is már 2000 óta, illetve ezzel foglalkozom itt is, mióta a karra kerültem eleinte küldöttként, később pedig a testület póttanácsagjaként. A felsőoktatás változásai érintették az egyetemet és a kart, ezen belül is a hallgatói önkormányzatot, ezért úgy gondolom, hogy egy olyan csapatra van szüksége a kari hallgatóknak, amely rendelkezik a korábbi tapasztalatokkal és rutinnal, valamint nyitott az újtársakra és kereszttől tudja vezetni a hallgatókat ezeken a változásokon.

– Gondoltad volna, hogy te kerülsz a csapat élére?

– Az előző HÖK-ben a ciklus utolsó negyed évében töltöttem be a HÖK-alelnöki posztot, valamint már korábban is részt vettem az aktuális ügyek intézésében. Ez számomra azt jelentette, hogy az alelnöki munkával az elnök fokozatosan átadta nekem a tudását és tapasztalatait, valamint a csapat több tagja is biztosított a támogatásáról a HÖK-elnöki ambícióimat illetően. Ezek a dolgok pedig előre mutatták azt, hogy eséllyel indulok egy esetleges elnöki pozícióért.

– Folytatni kívánod elődöd munkáját, vagy tervezel esetleg nagyobb lélegzetvételű változtatásokat?

– Úgy gondolom, hogy Nagy Zoltán Péter ötvenyi elnöksége alatt a HÖK helyzete konszolidálódott, de a már említett változások szükségessé teszik azt, hogy a munkában is változtassunk. Kaptunk egy új felsőoktatási

törvényt, ezzel együtt új költségvetési felosztást, új kari struktúrát, és még sorolhatnánk az újdonságokat. Ezek hatásai közül több előre látható, de a legtöbb a napi munka során fog jelentkezni. A csapat eddig megszerzett rutinjában bízva, az újak lendületével ezeket a problémákat meg fogjuk tudni oldani.

– Milyen a kari HÖK viszonya az EHÖK-kel?

– Úgy gondolom, hogy az EHÖK egy együttműködő partnert kap az új testület személyében, és természetesen a JuGyu HÖK is mindenféleképpen együttműködő partnerként tekint az Egyetemi Hallgatói Önkormányzatra. Ez a kooperatív viszony köszönhető az elmúlt 5 év vezetésének, amit mindenféleképpen szeretnénk továbbvinni, természetesen a jegyus hallgatók érdekeit képviselve egyetemi szinten is.

– A híres jegyus virtushoz illő hagyományos rendezvények megrendezését továbbra is tervezitek?

– A válasz szerintem adja magát: jegyu van, jegyu lesz! Úgy gondolom, a mindenkori kari HÖK feladata az, hogy ezt a mot-

tót az életbe is átültesse, és a hozzánk érkező és itt tanuló hallgatóknak átadja és megmutassa: mi is az a jegyus virtus. Ehhez mindenféleképpen szükség van ezekre a rendezvényekre, mint pl. gólyatábor, gólyabál, Juhász Gyula Napok, Lampionos Est, szakestek, tanulmányi kirándulások stb.

– HÖK-elnökként milyen cél motivál?

– Elődöm egyik mondása volt, hogy „Van egy álmom”. Én azt mondom, hogy nekem van egy célom. Ami – bízom benne – nem csak álom marad: egy olyan HÖK-öt szeretnék, amihez a hallgatók bármikor, bármilyen nemű problémájukkal fordulhatnak, és a mi segítségünkkel megoldást is találhatnak ezekre a problémákra.

F. Szél Ildikó

Az SZTE JGYPK HÖK képviselőtestületének tagjai:

Ament Balázs – elnök
Jenei Emese – általános alelnök
Rácz Beáta – gazdasági alelnök
Alattyányi István – tanulmányi referens
Mára Krisztián – kulturális referens
Barka Nikolett – sportreferens
Visontai Dóra – tanácsstag
Lászlár Attila – tanácsstag
Terjék Miklós – tanácsstag
Mazula Zoltán – tanácsstag
Tábi Dezső – tanácsstag

Közgazdász-jogász nap

Az egyetem szinte mindegyik karavasszal rendezi meg kari napjait, sportnapját. Így tették ezt a közgazdászok és a jogászok is, akik második alkalommal szerveztek közös napot a

Hattyas sori Sportközpontban április 18-án. Tavaly rekordmennyiségű koktélt készítettek hallgatónak, idén pedig több programmal várták az érdeklődőket. Volt rodeó, amin mindenki kipróbálhatta, meddig is képes megülni a bikát, emellett volt óriás szumó, valamint a mérészek kipróbálhatták magukat az óriás játékon, ami

valahogy így nézett ki: az első akadály egy 8 méter magas mászófal volt, amire ha sikeresen felküzdötte magát a bátor jelentkező, szembesült egy kötélhíddal, melyen végigjutva elért egy toronyba. Na persze nem ez volt a cél, hisz innen egy közel 40 méteres kötélpályán lehetett végigcsúszni a rendezvény fe-

lett. Bevallom, idén sem próbáltam ki, inkább csak külső szemlélőként figyeltem a néha kissé rémült, majd földetérés után kismult arcokat. A sport szerelmesei is kipróbálhatták magukat többek között a tenisz, a foci, a ping-pong, a streetball és a csocsó területén, a legjobb csapatok pedig díjazást is kaptak különböző eredményekkel. Természetesen nem maradtak éhen a diákok

nyenességnek és minden évben sikernek számító ananászos pulykái bezárólag mindenfelét. A jó ebéd után persze könnyen csúszott a hideg sör, amit ingyen mértek a sátor alatt, a készlet erejéig. Természetesen ennél a sátonál láttam mindig a legnagyobb sort,

de ez így is volt rendjén, hiszen tikkasztó tavaszi nap volt nyáriás hőmérséklettel.

A színpadon különböző bemutatókat láthattunk, mint például hastáncot és karibi táncot, zsonglőrbemutatót, triál- és BMX bemutatót (persze ezt nem a színpadon), de fellépett az X-Treme Hip-Hop Dance School és az Akrobat Tánciskola is. Délután a programok véget

és tanárjaik, hiszen 11 bográcsban főtt az ebéd. A kínálat sokszínű volt mind a szakácsok, mind pedig a kaják tekintetében. Főztek paprikás krumplitól kezdve a pulykapörköltön át az

érték, mindenki hazament átöltözni, majd jöhetett a hatalmas buli a JATE Klubban. Éjjel az Animal Cannibals adott teltház koncertet, a kisteremben egész este a jól ismert Süti Club Band húzta a talpalávalót, a hangulatot pedig a Jägermeister akciója fokozta.

Elmondhatom, hogy ismét egy remek kari napon vehettem részt és érezhettem jól magam. Találkozunk jövőre is!

Karsai Norbee

Képek: PartyPonty

Együtt bulizott a JuGyu

2007. április 17–19. között került megrendezésre immáron 11. alkalommal a Juhász Gyula Napok. A háromnapos buli fő része nappal a juhászelöltek vetélkedője volt, éjszaka pedig

a koncertek. A juhászelöltek évről évre versenybe szállnak a király lányának kezéért. Két napon át sikerült is a város lakóit „sokkolni”: kedd este az éjszakai vetélkedővel, szerdán pedig a városi fordulóval. Mindkét nap tartogatott meglepetéseket. Sikerült meglepni a járőreket a villamos üdvözlésével, az egyforintos koldulással, és még sok más poénos feladattal, melyek egy részébe be kellett vonni az embereket. Úgy tűnik, a városiak még mindig nem szokták meg

ezt a színes forgatagot, mikor a főiskola nagy része felbolydul.

A legnagyobb bulik éjszaka zajlottak. Három stílus – három helyszín, de nagyrészt ugyanazok a résztvevők. A 8 csapat természetesen minden nap megtalálható volt a bulikban is. Mondhatom, oldott volt a hangulat, erről az italakciók is gondoskodtak.

Még ha a koncertek nem is minden-

kinek tetszettek, azt követően mindenki táncolt, tombolt és jól érezte magát. Együtt bulizott a JuGyu. Így vizsgaidőszak előtt mindenkire ráért a lazítás és a buli. A nyertes Gépszörnyek juhászából király lett, aki egy évig képviseli a pedagógusképzőt. Soós Gépszörny László királynak és arájának, Ágnesnek sok boldogságot kívánunk! Éljen az ifjú pár!

Szekerczés Norbi
Képek: PartyPonty

Vendégségben a széfeseknél

Itt a tavasz és ezzel együtt elérkezett az évnek egy legtöbbünk számára nagyon kedves időszaka. Immár nem telik el úgy hét – hála istennek –, hogy a mit sem sejtő, napsütésben andalgó egyetemista ne botlana valamilyen kari fesztiválba.

A széfesek sem akartak tehát kimaradni a jóból. Megírigyelve a többiekétől a szabadságot, ők is engedélyeztek maguknak két nap boldogságot. És bár a széfesek tavaszi mérnöki napjaiba nehéz csak úgy mit sem sejtve belebotlani, azért nekünk sikerült.

Mivel a jó diák – hacsak nincs neki karilág megengedve a lógás – napközben órát látogat, így a nappal zajló programokról csak hallomásból sikerült megtudni keveset. Kérdeztünk

ezt-azt: hogy telt a nap, milyenek voltak a versenyek, a főzés meg ilyesmi... Persze nehéz bárkivel is szót érteni, ha a program úgy kezdődik, hogy a zöldterületen felállított sörátorban jóformán ingyen, 2 forintért osztogatják a pohár sört. (Jól látod, kedves. Ilyen kiváltság, úgy látszik, csak odakint jár az ember fiának, de ott jár!!!) Keringenek is mindenféle hihetetlenül hangzó legendák sörrel csurig teli padokról, meg asztal alatt végződött diskurzusokról. Ami végül is nem

akkora csoda, tekintve, hogy 50 forintból egy kevésbé kiképzett ember már bőven két szék között a pad alatt lehetett. Nem úgy a széfes brigád! Ők még bírják, az akciónak vége, de a sör a csapás elmondása szerint pont ugyanolyan ütemben fogy tovább. Estére az eredmény: teljes káosz. Hát ebből sajnos kimaradtunk.

Mindenesetre odaérve úgy döntünk, megpróbáljuk behozni a lemaradást. Kiderül, ekkora vendégszeretet mellett ez nem is olyan nehéz küldetés. Égi kezek vezetnek végig utunkon, és máris ismerősökbe botlunk. Kérdés nélkül vezetnek fel a „titkos éléskamrába” (a szobájukba), ahol mindenféle ades mennyei nedű segítségével megtörténik az elapozás. Pillanatok alatt jó kedvre hangolódik a fáradt utazó, még ha az előző estét a Károlyi kolesz idei utolsó buliján töltötte is. Innentől aztán vendéglátóink utunkra engednek, most már nyugodtan folytathatjuk a túrát a forgatagba.

Szerencsére éppen vége a Machine Mouse-féle koncertnek. Csak néhány lézengő alak jelzi, hogy állt valaki a színpadon. Nem arattak osztatlan sikert. Nem úgy a következő fellépő. Mi is ezért vagyunk itt. Nem más inget a hívogató fények közül, mint a Mystery Gang. És pillanatok alatt hamisítatlan rockabilly hangulat keríti hatalmába az udvart. Kis túlzással élénk táru az '50-es évek Amerikája. A sörátor kiürül, aki él és mozog, a színpad előtt rázza, amiye csak van. A srácok elképesztőek, pedig nem is az eredeti felállásban vannak itt. Titkos belső informátoromtól megtudom közben, ami a legjobban érdekeli: az örült külsőt a trió a hétköznapiakban is büszkén vállalja, beleértve az Elvis-frizut és mindent, ami ezzel jár. (Természetesen Fenyő Mi-

ki táncoslányait meghazudtoló barátjáné is dukál.) A közönség pedig lelkes, nem is akarja elengedni a fiúkat. A lassan szemerkélni kezdő eső sem tántoríthatja el a bugizókat.

Előbb-utóbb azonban minden jónak vége szakad, hogy valami még jobb kövesse. Megérkezik az ügyeletes jófej, Patkós, hogy az est hátralévő részében ő szórakoztassa a népet. Hangulatsínálás terén már nem sok dolga akad, de azért megpróbálja túlszárnyalni az előzőeket. Így az éjszaka tető- és fénypontja is egyben kétségkívül az, mikor barátunk tejszínhabos

flakonokat kezd dobálni a pult mögül. Mindenki örült fújkálásba kezd, és percek alatt felerben úszik a nép. Ha pedig elfogyott a muníció? Jöhet a szeretetteljes, habos baráti ölelés...

Innentől már nincs is mit mesélni, az eddigiek magukért beszélnek. Amit lehet, még kihozunk a buliból, ott kint a város szélén, ahol senkit sem zavar. A legtöbbben tántorogva kicsit, de jó érzéssel térnek nyugovóra. Másnap ismét nehéz nap vár rájuk. Roy és Ádám és Hamvai Pj húzza majd a „talpalávalót”.

Röné
Képek: PartyPonty

Oktatói portré fotópályázat

A Szegedi Tudományegyetem Kulturális Irodája minden évben kiír a hallgatók részére előadói versenyeket és alkotói pályázatokat. Ilyen alkotói pályázat a fotópályázat is, amit évről-évre a második szemeszterben hirdetnek meg. Az elmúlt években a különböző kategóriákban (természetfotó, egyetemi élet, Szeged fényei stb.) mindig nagyon nagy sikerre volt a pályázatoknak, volt olyan év, amikor több mint 500 fotó közül kellett kiválasztani az első három helyezettet. Minden évben a zsűri által válogatott anyagból kiállítást is rendeznek az egyetem dugonics téri Aulájában. Tajti Gabriella, a Kulturális Iroda vezetője szerint az idei pályázati téma kissé nehezebb volt, úgy tűnt, a portrékészítés nem tartozik a hallgatók erősségei közé. De ennek ellenére közel száz fotó közül kellett a szakmai zsűrinek és a pályázat kiíróinak a legjobbakat kiválasztani (Dobóczy Zsolt fotóművész, Schmidt Andrea fotóriporter, Egyed Erika és Nyéki Tamás kulturális szervezők). A szakmai szempontok mellett (egyesítés, koncepció,

ötlet, technika) az is fontos volt, hogy a pályamű megfeleljen a kiírásnak. A zsűri végül is nem egy-egy képet, hanem az alkotói sorozatokat egészében értékelte.

A beadott pályázati anyagok legjavából szerkesztett kiállítást nagy érdeklődés kísért, igaz, csak öt napig tartott nyitva. A hivatalos nyitva tartáson felül azért is láthatták több ezren, mert az Aulában minden este a IV. Egyetemi Tavasz keretében teltházas koncertek zajlottak.

Díjazottak:

I. Szél Katalin

(GTK V. európai integráció)

II. Balogh Tamás

(BTK II. orosz kiegészítő)

III. Ament Balázs

(JGYPK IV. műv.szerv. – III. egészésgtán)

Nekik ezúton gratulálunk és további sok sikert kívánunk a fotózáshoz!

DéN

Szárnyaló tojásbéke

a minél ötletesebb szerkezettel sérülés nélkül lejuttatta a tojást a földre. Az Aradi vértanúk terén felállított daruról agyatanabbnál agyatanabb védőburokkal ellátott tojások szálltak a föld felé, melyek közül sok túlélte, de még több összetört. Volt zokniba csomagolt és bakancsba helyezett tojás, ejtőernyővel landoló tojás és voltak, akik „védőruha” nélkül, imádkozással próbálták épségben tartani a ledobott tojást.

A nyertes csapat (Szittyá Pannónia) minden tagja tandemugrást nyert, a második helyezett a legnagyobb darab emberük súlyának a felét vihette haza Red Bullban mérve, vagyis a Médincájna 60 kilónyi energiáitallal a hóna alatt tért haza. Még ma is azt isszák, ha szárnyuk nem nőtt és el nem szálltak.

Rácz Bea

Képek: Ferencz Erika, Garamvölgyi Gergely

Nemrégiben néhány tyúkkal találkoztam a TIK előtt, akik sztrájkoltak a tojásokért. Persze nem igazi kotkodácsolók voltak, csak jelmezesek, de a hangjuk vetélkedett az igaziakéval. Egyikőjük végig a tojások fontosságáról beszélt egy kézi hangos beszélőbe, négy társa pedig szórólapokat osztogatott, melyen a tojások megmentéséért, a tojásbékéért kampányoltak. Ekkor még sokaknak fogalma sem volt róla, hogy mi is lesz ebből. Majd egy másik napon rántottaosztás volt a TIK előtt, s a kérés

nem változott: „Mentsük meg a tojásokat!”.

A szervezők 3 fős csapatok jelentkezését várták, ahol a vállalkozó szellemű egyetemistáknak 15 méter magasból egy tojást kellett ledobniuk a mélybe egy szerkezet segítségével, és a cél természetesen az volt, hogy a tojás túlélje a nagy repülést. Az nyert, aki

TISZA **PORT** TELEVÍZIÓ

Te is benne vagy!

NON-STOP című ifjúsági műsorunk
Rólad szól!

Hát nem látod?

Szegeden az alapcsomagban! Hangolj rá!

**SZEGEDI
KÖZLEKEDÉSI
TÁRSASÁG**

A munka meghozza gyümölcsét!

Ha az ösztöndíjad kiegészítéséhez szeretnél dolgozni, keresd irodánkat!

Szeged vezető diákvállalkozása kínál munkalehetőséget rugalmas időbeosztással, iskola mellett is.

Meló Depó

Pl.: Adatrögzítés, borítékolás, fizikai munkák, terjesztések, irodai adminisztratív tevékenységek, szaktudást igénylő valamint betanított könnyű- és nehéz fizikai munkák stb.

Aktuális munkáinkat folyamatosan nyomonkövetheted weboldalunkon www.melo-depo.hu

Meló Depó 2000 Diákmunka Szervező Iskolai Szövetkezet
Szeged, Vitéz u. 20. | Tel.: 62/420-433, 540-290
www.melo-depo.hu | E-mail: melodepo@melo-depo.hu
Nyitva: hétfőtől péntekig 10-17 óráig

Örülten örültünk

Ezek a gondolatok tökéletesen elfogultak és szubjektívek lesznek. Oka, hogy az eseménynek, melyről bátorkodtam írni, magam is aktív résztvevője és szervezője voltam. Két hónappal ezelőtt egy bizakodó cikk jelent meg az újságban, hogy a művelődésszervező szakos hallgatók (most már andragógusok) ismét Közművelődési Konferenciát szerveznek, immáron XVI. alkalommal. Célunk, hogy megőröljük az embereket a kultúra malomkerékében. Két héttel a konferencia után bátran jelenthetem: sikerült.

De ne rohanjunk ennyire előre. Hosszas készülődés után április 16-án (hétfőn) egy ismerkedési esttel fogadtuk vendéghallgatóinkat, akik az ország számos területéről érkeztek, sőt mondhatni, hogy konferenciánk „nemzetközi lett”, hisz Debrecen, Budapest, Pécs és Esztergom mellett Szabadkáról is érkeztek hallgatók.

A rövid vetélkedő után, melyet sok alkoholos feladattal tűzdeltünk, mi szegediek megmutattuk, hogyan kell bulizni és hajnalig roptuk a táncot.

Igazából kedden csaptunk a lovak közé, amikor is a mámoros éjszaka után frissen és üdén megérkeztünk a megnyitóra, meghallgattuk a beszédeket és átadtuk a Rigó Jázon-díjat. Idén Herczeg Zsolt kapta a megtisztelő emléklapoktetet, aki mun-

kájával a Közművelődési Tanszék hírnevét öregbítette.

Egy erős kerekasztal-beszélgetés után – mi lehet ma a kultúra, mely még mindig megválaszolatlan kérdés maradt – beülhettünk a Lóránt Gergely (TV2 PR és marketing szakember), Zongor Attila (Kultúrpoint Iroda) és Schaffer Erzsébet (Nők Lapja) által tartott előadásokra.

Este moziba mentünk és filmet néztünk, majd beszélgettünk Sándor Pállal és Ste-

fanovics Angélával, vagyis először beszélgettünk az alkotókkal és utána néztünk filmet, mivel Noé bárkája későn kötött ki a Belvárosi Mozi partján. Este pedig lazulásképpen vittük el az embereket a SZOTE-ba.

Szerdán még mindig frissen és üdén vartuk Novák Pétert, aki egy óra csúszással, de megérkezett. Mi, szervezők legalább húsz kiló feleslegtől szabadultunk meg idegességünkben, mivel „novákpéter” mint fogalom lábsérülés miatt kétséges volt, hogy eljut Szeged határáig. Izgalmunk és stresszes fogyókúránk felesleges volt, mert épségben és félegészségben megérkezett, és amilyen átéléssel, szívvel, viharosan beszélt nekünk az esélyegyenlőségről, olyan viharosan sietett is tovább, így a kávé melletti eszmecsereánk elmaradt. E nap folyamán találkozhattunk Cseke Miklóssal (Fair Play Event), Szabó Enikővel (Mi Egy Másért Közhasznú Egyesület), Márta Istvánnal (Művészetek Völgye), Erdős Gáborral (M1 – Kultúrház), Lázár Attilával, Barna Anitával (Dynamic Word), tehát igen nagy emberekkel. Este megspékelgünk az egész rendezvényt egy állófogadással és egy retros bulival.

Akik lemaradtak, azok bánhatják, mert hatalmas élmény volt, legalábbis a rendezvényen megfordult 150 embertől ezt hallottuk vissza. Ne add fel a reményt, jövőre lesz a XVII. KMK. Akkor megint örülünk.

Dinzer

Juhász Gyuláért sétáltunk

Az Egyetemi Tavasz 2007 rendezvénytársulat keretein belül került sor a Juhász Gyula emlékhelyek végiglátogatására. A programot az SZTE Kulturális Iroda szervezte, az irodalmi idegenvezető is az iroda munkatársa, Nyéki Tamás volt. A várostörténeti séta apropója a nagy Tisza-parti költő halálának 70. évfordulója volt. A sétára vágók összeköthették a

kellemest a hasznossal: nemcsak egy jót sétáltak, hanem sok érdekes tény is megtudhatók Juhász Gyula életének egyes állomásairól, illetve megtekinthettek számos, a költő életéhez kapcsolódó szegedi helyszínt és emléktáblát. Egyes helyeken verseket is hallhattak a publikum egyetemi hallgatók előadásában. A sétára összesen három alkalommal került sor.

Az SZTE Kulturális Iroda által kiírt
Juhász Gyula Szavalóverseny
eredménye

I. Pócs Dávid

(ÁOK I. általános orvos)

II. Nagy-Baló Edina

(ÁOK III. általános orvos)

III. Sas Zoltán (ÁJTK I. politológia)

Jutalom: Benyó Gergely

(BTK II. régészet)

Barangolás történelmünkben

Segesvár és az Óratorony

A Nagy-Küküllő völgyében, Marosvásárhelytől 45 km-re délkeletre fekvő Segesvár a középkori Erdély egyik legfontosabb városa. 1141 és 1161 között II. Géza szászokat telepített ide, így a szász szék központja lett. A város ősi magva a vár, amit német telepések alapítottak 1198-ban. A vártemplom egy 12. századi kápolna helyére épült 1350-ben, majd átépítették. A 14. századtól szabad királyi város lett. Várát 1438-ban a törökök feldúlták, majd a 16. században helyreállították. 1544-ben protestáns hitre tért, 1562-ben pedig a vár piacán fejezték le a lázongó székelyek 26 vezetőjét. A XVII. században egy tűzvész és egy pestis is pusztította Segesvárat. Három erdélyi fejedelmet is itt választottak meg: I. Rákóczi Györgyöt, Rhédey Ferencet és Baresay Ákost. A XVIII. században ismét pestis és tűzvész pusztította. 1849. július 31-én határában volt a segesvári csata. 1876-ban a szász székek helyett Nagy-Küküllő vármegye székhelye lett. A várost mindvégig nevezetessé tette híres

posztó-, kerámia- és üvegipara, kőfaragói, asztalosai, bronz- és ónművesei. Napjainkban románok, magyarok, szászok és cigányok lakják. A város központját jelző Óratorony – amely Segesvár csaknem minden részéből látható – a vár főkapuja, és a város szimbóluma is egyben. Bár már a XIV. században is készen volt, mai formáját csak kétszáz évvel később nyerte el. Falai több mint két méter vastagok, és kincstár, levéltár és lőszertár volt található közöttük. 1894-ben tetőzetét majolikacserepekkel fedték be. Német városi szokás szerint a XVII. században a toronyba egy órajáték került. Az óra számlapján kis ablak található, amiben a hét napjait jelképezve minden nap másik kis festett szobor jelenik meg: Diana, Mars, Merkúr, Jupiter, Vénusz, Szaturnusz és a Nap. A toronyban ezen kívül kínzókamra és berendezett szász szoba helyezkedik el; valamint várostörténeti múzeum is működik itt, ahol a kerámiaiparról, a régi gyógyszerészetről és az egykori céhekről láthatunk kiállítást.

Kovács Katalin

Híres fotográfusok IX.

Moholy-Nagy László

Fénnyel rajzolni érdemes

Weisz Lászlóként született 1895-ben. Miután édesapja elhagyta őket, Adára költöztek Bácsborsodból, s nagybátyja gondoskodott a családról. Az ő tiszteletére vette föl a Nagy vezetéknévét. Szegedre járt az Állami Főgimnáziumba, ahol Babits Mihály is tanította. Ekkoriban verset írt, amelyet közül néhányat közül a Szegedi Napló. 1916-ban besorozták, a háborúban rengeteget rajzol szabadidejében, s a képeket rendre hazaküldi. 1918-ban a Hadviselt Művészek című kiállításon látja először szélesebb publikum a rajzait.

Írogat a Jelenkor című lapba is. 1919-ben ismét nevet változtat: nagybátyja városának nevét, Moholt ettől kezdve használja. A forradalom után Bécsbe menekül, ahol találkozik Kassákkal és más emigráns művészekkel, velük utazik tovább Berlinbe. 1920-ban a Der Sturm galériában rendezett kiállítása viharos sikert arat, és egy csapásra híressé válik Németországban. E hírnév eredményeképpen hívja meg Walter Gropius 1923-ban a Bauhausba tanítani, ahol a többi jól ismert előadóhoz képest ő szinte ismeretlen, művészeti tevékenysége folytán azonban mégis a csoportosulás egyik védjegyévé válik. 1928-ban Gropiussal együtt távozik a Bauhaustól, színházi díszleteket tervez és emellett fotográfiai, reklámgrafikai és tipográfiai munkákat is vállal. 1929-ben kipróbálja magát a filmzés területén is, és 1931-ben megalkotja a fény-tér modulátort. Ez gyakorlatilag egy műanyagból és fémből készült kinetikus (mozgó) szobor, amely megvilágítva fényjátékot teremt a falakra. 1934-ben Amszterdamba, 1935-ben Londonba költözik, ahol nem látják akkortájt túl szívesen az idegeneket. Különösen az olyanokat nem, mint ő,

akiket nem lehet skatulyába zárni. Gyakorlatilag a zenét leszámítva nincs olyan művészeti ág, amelyben ne alkotott volna maradandót. 1937-ben tovább folytatja lassú, nyugatra haladó útját: Chicago-ba költözik. Itt időközben New Bauhaus néven működik újra a Németországban bezárt művésztszűlés,

ahova Gropius meg is hívja. Két évvel később megalakítja a School of Design intézetet Chicagóban, amely nevét később Institute of Design-ra változtatják. 1945-ben kórházba kerül leukémiával, de az orvosok nem tudnak segíteni rajta, így 1946-ban meghal.

Moholy-Nagy az egyik olyan hazánkból elszármazott fotográfus, akinek neve külföldön is mindenhol ismerősen cseng. Hírnevét többek közt egyéni látásmódjának, művészetelméleti felfogásának és találmányainak köszönheti. Képeit igen gyakran madár- vagy békaperspektívából készítette, amely friss, újszerű hatást keltett akkoriban. Párhuzamosan Man Ray-jel felfedezte a fotogram névre hallgató eljárást. Ha egy fényérzékeny papírra (amikre a fényképek készülnek) tárgyakat tesznek és megvilágítják, akkor az előhívás után a tárgyak negatív fénylenyomata lesz látható, ez a fotogram (magyarul talán fénynyomat lenne).

Az eljárást (ami gyakorlatilag egy külön művészeti ág, amely talán az absztrakt csendélethez rokonítható a legjobban) nemcsak feltalálta, de tökélyre is fejlesztette.

Sok tekintetben megelőzte korát, a modern művészeti ágakra is óriási hatást gyakorolt.

Garamvölgyi Gergely

axelero
internet

A kritikus tömeg egyre nő!

Critical Mass Szegeden is

Harmadszorra tartották meg Szegeden a nagy sikerű kerékpáros felvonulást, amelyen 1300 kerekas vett részt. Budapesten ez a szám 50 000 volt... Igaz, ott már régebbi hagyományai vannak a Critical Massnak, és talán egy kicsit többen is laknak. A szervezők kitettek magukért: a korábban érkezőket zene és a Shadow Dance Team táncegyüttes fogadta, a gyerekek pedig aszfaltrajzzal mutathatták meg kreativitásukat.

A zenés-táncos bemelegítés után negyehat körül indult el a menet a Dóm térről, amelyet több mint 50 rendező és rendőri felvezetés is biztosított. A felvonulás incidens nélkül zajlott le, bár az autósok és a bicajosok között némelyik kereszteződésben elég forró lett a hangulat. A 12 kilométeres távot – amely keresztül vezetett Szeged összes fontos városrészén – körülbelül két óra alatt tették meg a résztvevők.

A visszaérkezés után volt még finom zene, gyorsulási, lassan tekerési és biciklihajító verseny is. Ez utóbbin egy kiszuperált cangát kellett a versenyzőknek minél messzebbre eldobniuk, a győztes pedig egy vadi új hegyi kerékpárral lett gazdagabb. Az ő dobása egyébként 10 méteren túl ért földet... Aki pedig eljött az utána meghirdetett bulira, az egy fergeteges afterpartin vehetett részt, és még a róla készült fényképeket is megnézhetette. Ha most lemaradtok, ne búsuljatok, szeptember 22-én ismét lesz Szegeden Critical Mass.

Garamvölgyi Gergely

Görög est Szirtakival és tzatzikivel a tavaszi fáradtság ellen

Az egyetemi lóholás és a nagy lazítások között akadhattunk rá a görög emberek, kultúra, gasztronómia megismertetésének szentelt eseményre a szegedi Nemzetiségek Házában. Ahogy becsukódtak az egyetemi üvegkönyvtár ajtói, megnyílt a görög táncház bejárata a lábtornáztató közönség előtt. Egyre népszerűbb az esti fakultatív más népek kultúrájának táncoktatása, így ezen az ajtón is csak úgy tódultak a fiatalok. S szemérmességüket csipetnyi ouzoval leküzdvé pár perc múlva sorsárssakként kapaszkodtak össze a buzuki hangjára.

Hangos és sokszínű kavalkádja volt jelen „Erasmus bácsi” pártfogoltjainak is, akik ezúttal is nagy lelkesedéssel kezdték elcsajátítani a görög életérzést magyar interpretációban.

A bőségszaruról is a hallgatók gondoskodtak, ahogy az egész esemény kooprodukción való megszervezéséről is.

A tánclépések kimerítő memorizálása után mindenki nagy megkönnyebbüléssel lazíthatta el agytekerékványait a rágóizmok tréningjével, vagyis hagymás rizzsel, tzatzikivel és fetával. Az alkoholtartalmú italok drasztikus fogyásával mindenki egy-egy új ismerőst talált valamelyik olaszban, törökben, bolgárban, észtkben... és megindult az össznépi nyelvtanfolyam, ami leginkább a „nem láttál valahol még egy kis ouzo-t?” című mondattal kezdődhetett. Vagy maradt az angol nyelv

szépséges kicsavart változata jó magyar, illetve más akcentusokkal megbolondítva.

Aki megedződött a táncházon, az már a görög kvíz kitöltésétől sem riadt vissza, és számos Legyen Ön is Milliomos!-fantomperc után magáénak tudhatott egy teljes üveg görög bort vagy annál is értékesebb tapasztala-

tot. Ezután a kellemes tengés-lengés percei következtek, majd egy kis utótánc után, a leg-többen szirtakival a lábukban, ouzo-val a fejükben, újdonsült Zorbaként térhettek haza.

Balázs Marietta

Fotó: Garamvölgyi Gergely

Ártalmatlan elmélkedések

Anyák napja

Tavaszi pompába öltözött a természet. Kiriúgyeztek a fák, életre kelt a természet, vidámság lepte el a Földet. Május van. Nemcsak a tavasz, de az év egyik legszebb ünnepe is az Anyák napja. Ezen a napon, május első vasárnapján minden gyermek és felnőtt az édesanyját köszönti. Ez a nap csak az övék, őket ünnepeljük, nekik mondunk köszönetet mindazért a sok szeretetért, fáradásért, segítségért és gondoskodásért, melyet egész évben nyújtanak nekünk, gyermekeinknek. Gyerekek és felnőttek számára az édesanya különleges helyet foglal el. Egészen kicsi gyermekként hozzá futunk, ha sérelem ér, érte kiáltunk, ha félünk, belé kapaszkodunk, ha elesünk, őt hívjuk, ha rosszat álmodunk, s az ő ölében húzódunk meg, ha megnyugvást keresünk. Ő az a személy, akire mindig számíthatunk, és akinek mindig az első helyet foglaljuk el a szívében. Ő az, aki számára mindig mi vagyunk a legfontosabbak, akivel megoszthatjuk örömeinket, bánatunkat, akiben mindig megbízhatunk. Minden reggel édesanyánk indít útnak, ő készíti el a tízórait, minden reggel tiszta ruhát ad ránk, nekünk hazaérünk, megkérdezi, milyen volt a nap az iskolában. Kivel barátkoztunk össze, ki bántott, milyen öröm vagy bánat ért. Ha nevetünk, velünk nevet, ha sírunk, velünk együtt sír.

Ákár mellettünk van, ákár távol tőlünk, folyamatos aggodás

az élete, minden percben félt és óv, dicsér és megszi, ha kell, támogat vagy eltilt, de bármit is tesz, szeretetből teszi és azért, mert nem akarja, hogy fájdalom vagy csalódás érjen bennünket. Amikor kisgyerek voltam, nem értettem, miért van az, hogy amit a legjobban szeretnék, éppen azt nem engedi meg nekem. Haragudtam és mérges voltam rá. Ma már tudom, hogy sokszor butaságot akartam csinálni, olyat, ami egyáltalán nem vált volna hasznomra, sőt! Sok fájdalomtól megkímélt engem az akkor szigorú döntéseivel.

Az édesanyánknak nem csak egy napon kellene köszönetet mondanunk, hisz egy nap kevés ahhoz, hogy hálánkat kifejezhessük azért a sok jóért, amit értünk tett és tesz. Viszont ezt a napot szenteljük annak, hogy elég figyelmet fordítunk rá!

Egy versrészlettel zárnam gondolataimat:

Osváth Erzsébet:
Meséltél, meséltél

*Velem voltál örömben.
Velem voltál bajban.
Velem voltál, ha sírtam,
Velem, ha kacagtam.
Meséltél és meséltél igazakat, szépet.
Kívántam, hogy a meséd
sose érjen véget.
Mit adtam én cserébe?
Te azt sosem kértd.
De talán a két szemem
elárulta néked.*

Komáromi Nóra

Az oroszok leisszák magukat a térképről?

Minden kultúrában más és más kábítószert használnak és a fogyasztási szokások is különböznek egymástól. Az Indiában élő aszketák, a szadhuk számára a kannabisz szent anyag, amelynek segítségével eljutnak a valódi megismerésig. Ezzel szemben a keresztény világban általában büntetik a marihuána szívását, míg vallásos szertartások alkalmával megengedik az alkoholtartalmú italok fogyasztását. A mohamedán társadalmak többségében mindkettőt tiltja a saria, a valláson alapuló jogrendszer.

Európa számos országában korábban nagyon szigorúan szabályozták az alkohol fogyasztását, és egyes helyeken még szabályozták ma is. Régi alapigazság: ha tiltanak valamit, annál népszerűbb lesz. A történelem nem egy példát ismer, amikor törvény tiltotta az ivást – mindegyik csúnya véget is ért. Az Egyesült Államokban 1920-ban érvénybe léptetett tilalom például senkit nem riasztott vissza az ivástól, a szervezett bűnözést viszont az egész országban tette bátorította. Skandináviában legfeljebb a szomszédos országokba járt át a szomjas lakosság, ma pedig nemzetközi vizekre hajózik egy jó ivászatért.

Az amerikai Ohio állam Westerville nevű településén 131 év után csak tavaly (!) januárban vehettek először legálisan sört a lakosok, de Izlandon is csak 1989 óta nem törvénybe ütköző folyékony kenyeret vásárolni, ráadásul csillagászati áron. Finnországban 1932-ig volt alkoholtilalom. A skandináv országok is kezdenek rájönni, hogy jobban járnak, ha csökkentik a töménységre kiszabott horribilis adókat, mert ezzel csak azt érik el, hogy mindenki otthon vagy nemzetközi vizekre hajózva részegeskedik.

Oroszországban csak II. Miklós cár és Mihail Gorbacsov volt olyan bátor, hogy megpróbálkozzon a vodka betiltásával. A Szovjetunió egykori elnökének az oroszok többsége a mai napig nem bocsátotta meg a rendelkezést, és tartja magát az a legenda is, miszerint az 1917-es forradalom nem tört volna ki, ha a cár nem lép fel ilyen komolyan az alkoholfogyasztás ellen. Azóta Oroszország a demokráciát építgeti (felemás sikerrel), de a vodka szeretete változatlan. Pontosabban minden alkoholtartalmú italé.

Öt évvel ezelőtt Oroszországban az egy főre eső (a csecsemőtől az agastyánokig) alkoholtartalmú italok fogyasztása (vodka és egyéb tömény, sör, bor stb.) 18,5 liter volt. Valószínűsíthető, hogy ez a szám mára már 20 liter/fő fölé került. Ezekre az adatokra támaszkodva A Józanság Nemzetközi Akadémia orosz elnöke kijelentette, hogy az „oroszok egyszerűen leisszák magukat a térképről” és „előbb utóbb el fogunk tűnni, de addig is a világ nyolcadik legnagyobb, csaknem 150 milliós nemzetéből egy 50-70 milliós kis néppé zsugorodunk össze.” Számításai szerint hazájában minden évben 900 ezer (!) ember hal meg alkoholmérgezés vagy a mértéktelen alkoholfogyasztás miatt fellépő betegségek következtében.

Oroszországban 2005-ben négy hónap alatt több mint 13 ezer ember (!) halt meg a még mindig népszerű, emberi fogyasztásra alkalmatlan alkoholtartalmú termékek okozta alkoholmérgezések következtében.

Krasnojarszk kormányzójának két éve szembe kellett fordulnia az orosz nemzeti hagyományokkal és a körzetében élő háziasszonyok haragjával, és egy rendelettel betiltani a

leghatásosabb WC tisztító folyadék további árusítását. Vodka híján ugyani az állandóan szomjas férfiak megelőzve asszonyaikat, már a boltba szállítás napján felvásárolták a 95 százalékos ipari alkoholt tartalmazó klótyópucólót, amely népszerűségét az olcsóságának köszönhette, mert a két és fél decis üveg mindössze 20 rubelbe (147 Ft) került. Hatására viszont megszorítottak a híresen tiszta orosz véccéket még ragyogóbbra varázsoló csodaszer okozta halálos „balesetek”, és a kormányzónak lépnie kellett.

Ne is csodálkozzunk, ha az „egymillió alkoholistá országból”, hazánkból Oroszországba megyünk, és a boltok polcain egy idő után nem találunk arcviczeket, tisztítószereket vagy fagyállókat. Az orosz szomjas népesség. És siet, mert állítólag már csak másfélszáz éve van – inni.

Husza János

Kedves Hallgató!

**Belföldi vasúti menetjegyed
október 3-tól a Tanulmányi
Információs Központ
Ügyfélszolgálatánál is
megvásárolhatod.**

Munkanapokon: 9.30-17.00 óráig.

**Vasúti utazási információt a
MÁVDIREKT
06 (40) 49 49 49-es telefonszámán
is kérhetsz.**

www.mav.hu

Kellemes utazást kívánunk!

Elérjük céljait. MÁV

Fogyókúra

Avagy amiről az orvosok nem beszél(het)nek

Sokáig tűnődtem, van-e értelme erről a közhe-
lyes témáról beszélni, amely tulajdonképpen
sok bulvárlap egyetlen központi témája. Aztán
rájöttem, hogy pont emiatt érdemes foglalkoz-
ni a kérdéssel. Vajon miért van az, hogy bulvárlap
nem jöhet ki a nyomdából egy fogyókúrá-
ról szóló cikk nélkül?

Azt mondják, hogy hazánkban feltűnően
magas az elhízottak, túlsúlyos emberek száma.

Ugyanakkor hétközna-
posak a leépítések-
ről, elbocsátásokról,
gyárbezárásokról
szóló hírek. Nő a
munkanélküliek
száma, egyre több a
pályakezdő munka-
nélküli. Nincs akkor
itt valami ellentmon-
dás? Amellett, hogy
feltehetően nem a
legszegényebb népré-
tegek küszködnek
100 kilókkal, az is va-
lószerű, hogy a változó
– és egyre kiszámítha-
tatlanabbá váló – világ
ingereire adott egyik
lehetőséges válasz a
„kényszeres evés”.

Volt már olyan élményed, hogy egy csokit,
szendvicset, sütit úgy tömtél magadba, hogy
csak azt vetted észre: „Nicsak, egy üres
csokispapír!” Mert ha igen, akkor valószínűleg
te is hajlamos vagy a tartós stresszhelyzetek-

ben evéssel kompenzálni a bizonytalanság ér-
zését.

Amiről azonban a legtöbb fogyókúra és
bulvárlap nem beszél, de még a táplálkozástu-
domány szakemberei, a dietetikusok sem iga-
zán, az az, hogy testünk tömege önma-
gában nem értelmezhető. Nincsen
csak testsúly. Csak emberek vannak,
lelkivilággal, érzelmvilággal és érte-
lemmel egyetemben. Léteznek olyan felte-
vések, melyek szerint
testünk súlyát lényünk
a homeosztázison ke-
resztül határozza meg.
A homeosztázis vi-
szont érzékenyen
reagál a külső stressz-
helyzetekre, fenyege-
tésekre, a bizonytalanság, gyű-
lölet vagy éppen a szeretet
léggkörére.

Amennyiben nincs tartós
fenyegetés, stresszhelyzet,
érzelmi világunk kiegyensú-
lyozott, erős társas kötelékek
fűznek a külvilághoz ben-
nünk, egyszóval boldogak

vagyunk, akkor a homeosztázis nem fog tes-
tünk súlyának növeléséhez. Ellenben amikor
tartós – még ha nem is teljesen tudatosult –
fenyegetés, stresszhelyzet szenvedő alanyává
válunk, akkor a homeosztázis erre, mint vala-
mi vészjelző, reagálhat testünk súlyának nö-
velésével.

A legfontosabb, hogy homeosztázisunkat,
mint létezésünk egyik legfőbb örét, nem tudjuk
becsapni. Ezért van az, hogy ha valaki megoldat-
lan problémák szövetségében próbál meg súlyt
leadni, vagy nem fog neki sikerülni, vagy ha
mégis, akkor homeosztázisa záros határidőn be-

lül visszaállítja a
testsúlyt a fogyókú-
ra kezdeti szintjére.
Ugyanakkor ha ne-
kilátunk és felszá-
moljuk a bennünk
lévő tartós félelme-
ket, stresszhelyze-
tet, rendezzük érzel-
mi világunkat, akkor
homeosztázisunk
nem fog tiltakozni
súlyvesztéskor.

Bár vitathatatlan, hogy világunk aligha ne-
vezhető félelmek, stressz, fenyegetés nélküli-
nek, mégsem lehetetlen érzelmi világunk le-
tisztítása, „felvirágoztatása”. Itt lépnek a
képbe a világkép, a filozófia, a hit. A bulvársaj-
tó azonban csupán azokat a fölösleges kilókat
akarja leszedni az emberekről, amelyek
ugyanannak a rohanást, örök fiatalságot, diva-
tokat sugalló médiának a terméke, mint ma-
guk a bulvárlapok. A „fogyásipar” pedig lété-
nek alapját, azaz a plusz kilókat fenyegetné, ha
a pusztá kilókon túl azok lelki okairól is be-
szélné.

Székelty
fotók: internet

Majális után...

A majális utáni ébredésemkor egyébként is
fájt a fejem, de miután úgy döntöttem, hogy
visszatérek Szegedre, még jobban belém nyi-
lalt a fájdalom, de most az a zsebemet is érin-
tette. Hát igen, mert elfelejtettem, hogy
május elsejével 17,5 %-kal csökkent a menet-
jegyekre járó állami támogatás és míg a MÁV
17 %-kal, a volán 4 %-kal emelte az utazási
költségeket. Ez akkor azt jelentette nekem,
hogy míg Gyuláról eddig úgy 800 forintból
megjártam a 120 km-t oda-vissza, most mind-
ez 1800 forintomba fog kerülni. Mikor meg-
hallottam, hogy 900 forintot fizetek, kicsit
meglepődtem és elöntött a méreg. Eszembe
jutottak azok a pillanatok, amikor még fél
nyolckor Békéscsabán állunk és várjuk a pes-
ti gyorsat, ami egy órát késik. Ezért én is ké-
sek egy órát. De jó, egyszer előfordulhat ez is,
csak nem erről van szó. Vagy vegyük azt, hogy
elmennék szükségemet végezni, de mikor ki-
nyitom az ajtót, annyira megijedek, hogy min-
den ingerem elmúlik. Igen, én megértem,
hogy emelik az árakat, meg gazdasági csőd,
meg ki tudja, mi, de ennek ellenében miért
nem emelkedik a szolgáltatás minősége? Például
annyi, hogy ha késik a vonat, akkor a ka-
lauz csak annyit mondhatna, hogy: Bocsánatot
kérünk a késésért... Ennyi egy kicsit kielégí-
tené azt az úrt, ami az utasokban marad egy
problémás vonatút után.

De nézzük meg ezt egy másik oldalról.
Save the Word, meg védjük meg és hasonlók.
Mondja az EU meg minden nagyhatalom.
Kérdem én: mennyire védjük meg a környe-
zetet úgy, ha az embereket autóbá kényszerít-
jük? Hiszen most már jobban megéri az, ha
egyik haveromat megkérem, hogy ugyan hozz
már le Szegedre négyünket. Hamarabb ide-
érek, kényelmesebben utazok, sőt még söröz-
ni is megállhatunk bármelyik út menti csehó-
ban, ha úgy tartja kedvünk. Kinek ne érné ez

meg??? Csak egy a baj: nincs olyan ismerő-
söm, akinek van kocsija, vagy legalább is
nincs pofám ezt kérni tőle. Nekem meg főleg
nincs autóm, habár ha 3 havi vonatutamat
megspórolnám, 20 ezerért már vehetnék egy
Trabantot, és akkor már verhetem én is a mel-
lem, hogy tettem valamit a környezetemért...
Szennyeztem...

KI
a fotó illusztráció

VÉLEMÉNY

Az asztmát 2007-ben nem jó levegővel gyógyítjuk

Székely László

„Arról, hogy Svábhegyen hogyan gyógyítanak és mivel gyógyítjuk az asztmát, szerintem vitatkozzunk a tüdőgyógyászokkal. Én nagyon szívesen állok elébe, és kitartok azon véleményem mellett, hogy az asztmát 2007-ben nem jó levegővel gyógyítjuk. Elnézést, ha tévedek, akkor valószínűleg nagyon alulqualifikált vagyok. Úgy emlékszem, vannak gyógyszerek” – jegyezte meg ironikusan Horváth Ágnes, az egészségügyi tárca államtitkára még januárban egy, a kórházak bezárása kapcsán tartott sajtótájékoztatón.

Horváth Ágnes valószínűleg nem akart nagyot mondani, mégis sikerült neki. Ártalmatlannak tűnő érvelésének jelentősége túlmutat még ennek és a többi kórháznak a bezárása által keltett felháborodáson is. Hiszen érvelése nem másnak az elismerése, mint hogy Budapest levegője szívhatalan. Illetve annak beismerése, hogy kispajtások, hiába

mentek föl két hétre a szanatóriumba, a pesti levegőtől előbb-utóbb úgymint megdöglöttek.

Mint hogy a társadalom, a civilizáció „fejlődésének” és „haladásának” törvényszerű tanúbizonyságának számít még mindig az autók számának masszív növekedése, nem meglepő, hogy erre a kijelentésre kevesen kapták fel a fejüket. Pedig, tessenek figyelni, nem más, mint az EGÉSZSÉGÜGYI miniszter mondta ezeket a szavakat.

Lehet, hogy én születtem utópistának vagy idealistának, de kérem szépen, hogy is van az, hogy az egészség ügyének szentelt minisztérium egyik jeles és felelős (?) vezetője nem emellett tör bárdot, hogy gyógyszerek tonnái helyett tiszta – na ezt azért mégse –, tisztÁBB levegő áramoljék fővárosunk lakóinak tüdejében, azért mégiscsak abszurdum. Valószínűleg azért van egészségügy, mert egészség egyre kevesebb van. Mondhatni, az „egészségügy” és az egészség fordítottan arányosak. Minél nagyobb bötűkkel van kiírva a minisztérium falára az egészség szó, annál szarabb Budapest és a városok levegője.

Horváth Ágnesből nem nézem ki, hogy olyan gondolatok jussanak eszébe, mint például lehetséges, hogy talán a fővárosban naponta elégetett több millió liter üzemanyagot gyártó illetve forgalmazó cégek gyártják azokat a gyógyszereket is, amelyeket mondjuk a

mocskos levegő okozta allergia és asztma miatt fölírnak a rendelőkben?

Horváth Ágnes nem állít kevesebbet, mint hogy a tiszta levegő szar. Mucsa, bunkó paraszt, aki tiszta levegőt szív. Aki trendi, halad a korrall, az böcsülettel beszívja a drága pénzért vásárolt üzemanyag égéstermékeit, a nitrogén-oxidokat, szénmonoxidot és dioxidot, kormot, benzolt, szállóport és ki tudja, még miféle mocskot. Mert 2007-ben ilyen a levegő és ezt köll szeretni. Még akkor is, ha tüdőrákos lesz és megdöglesz. És hogy arról álmodoznál, hogy följebb mész 100 méterrel? És tisztÁBB levegőt szívsz?? Budapest szívében? Felejtsd el. Hiszen maga az egészségügyi államtitkár mondta: „Az asztmát 2007-ben nem jó levegővel gyógyítjuk.” Értem én...

Egyél gyógyszert, lehetőleg minél többet, mert különben a gyógyszeripar nyeresége még a végén stagnálni kezd. És azt nem venném a lelkemre, de Horváth Ágnes sem! És el kell döntened: vagy pattintott kőbaltával rohansz a dzsungel tiszta levegőjében, mint Tarzan, vagy büszkén szívd hön szeretett civilizációnk kénköves fingját! Kompromisszum még véletlenül sincs. El tudnád képzelni, hogy egy egészségügyi államtitkár azt mondja: „Kedves Budapest, nem kéne ide ennyi autó”.

Székely László

Választás - szabadság?

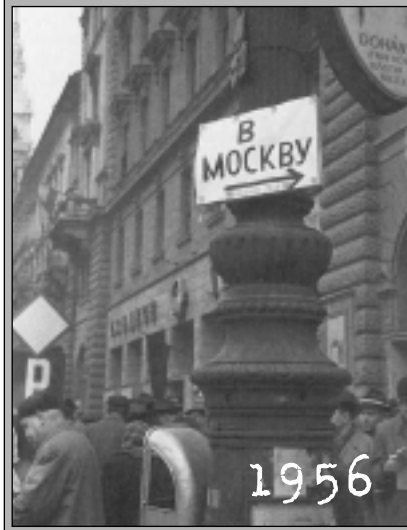
Választottunk kormányt, önkormányzati képviselőt, hőköst, közös képviselőt, jó esetben lakótársat és még ki tudja mit, egyszóval sok esetben szembesülünk azzal, hogy választanunk „kell”. Nos a választás, amennyiben jogként és nem döntéskényszerként találkozunk vele, nem terhes, sőt, sokszor nem is foglalkozunk vele, elsétálunk mellette, mert felesleges időtöltésnek/időrablásnak, idegesítő momentumnak tartjuk. Ebben az esetben mindenkinek a lelkiismeretén múlik, hogy elmegye-e az adott urnához az adott témában avagy sem, a lényeg, hogy joga van élni vagy nem élni a szavazatával. Sokan azt mondják, azért nem mennek el szavazni, mert „úgysem az ő szavazatuk dönt”, attól még nem lesz az, amit ők szeretnének. Én azt gondolom, ha a szavazók többsége így gondolná, akkor a legtöbb szavazás érvénytelen lenne. Gondoljunk csak bele, hogy abban az utópisztikus esetben, amikor a szavazati joggal rendelkezők túlnyomó többsége (nem 50%+1 főre gondolok) elmenne szavazni, mennyire sokrétűen tükrözne az adott réteg akaratát, de mint tudjuk, a demokrácia többségi elven, azaz 50%+1 főtől működik. A maradék 50%-1 fő pedig elgondolkodhat azon, hogy ha nem ment el szavazni, akkor miért nem, ha pedig elment, akkor maximum megpróbál alkalmazkodni a döntéshez, mást nagyon nem tehet. De kérem én: ki és milyen joga mondja azt, hogy nem élek a szavazatommal, vagy a számomra még felháborítóbb esetben szavaz, de inkább tartózkodik, mint sem véleményt nyilvánítson... A rendszerváltás előtt legtöbb esetben maxi-

mum a választás illúziója volt megadva az embereknek, vagy sokszor még az sem – a véleménynyilvánításról nem is beszélve –, így ők folyamatosan „nyomták” a tartózkodom gombot. Nézzük meg az elmúlt évszázadok nagy háborúit, csatáit, ahol nemzetek csatáztak egymással, vagy épp a kisebbség próbálta meg akaratát érvényesíteni; gondoljunk bele, hányan áldozták életüket azért, hogy ma, 2007-ben azt mondhatassuk a ma már természetesnek vett szavazati jogunkkal, hogy „tartózkodom”? Van jogunk tartózkodni? Természetesen a válasz: igen, de kérem én, megtehetjük-e ezt azokkal, akik annak idején mindent odaadtak azért, hogy a tartózkodás/nem szavazás mellett megjelenjen a ‘nem’ és az ‘igen’ lehetősége. Én személy szerint soha nem tartózkodtam és nem is fogok, pontosan azért, mert fogalmam sincs arról, hogy hányan és hogyan küzdöttek ki nekem ezt a jogot...

blázs

Az utcát járom egymagamban

R E T R O

Az utcát járom egymagamban...

Agytröszt

A bankjegyek és érmék használata nagyon sokba kerül. Ezért találták ki a bankkártya rendszert, ami még többbe.

fotók: Székely László

Boros Tamás

A zene gondolati ereje 1. Jethro Tull

Remek skót ifjak ülnek egy kis erdei házikóban, valamikor a Viktoriánus Nagy-Britannia korában. A felkelő nap fénye szendén, de annál vidámabban világítja be a teljes házat, mely módfelett egzotikus, de nem azért, mert annyira feltűnő, hanem éppen azért, mert olyan egyszerű, emberi kéz építette. Mégis látható, túl fog ez élni mindent. Sőt, ha a falak el tudnák mesélni, talán megtudhatnánk, mi mindenen mehetett keresztül ebben az egyébként most nagyon is békés erdőben. És van még egy dolog, ami egzotikumot kölcsönöz ennek a kis buroknak; a buroknak, ahol ez a négy remek ifjú összegyűlt, mindegyik felvértézve közös és egyéni tudással egyaránt. Bizony, remek erdei mulatság készül itten most. Megszólalnak az erdő nagy hangszerei, és meghallgathatjuk azokat a dalokat és azokat a meséket, amelyeket csak az erdő adhatott. De mégis, akármennyire erdő ez, és akármennyire burok a ház, mégis ott van egy könyvespolc, és a könyvespolcon ott van Byron, Walter Scott, ott van Goethe, és lenn áll a négy Faust. Akik elméjében már megszületett a tudás, és most már csak kutatnak.

Kutatják, a világ mennyire tud a zene által kinyílni, hogy Istenen kívül más is képes-e tengert, vagy akárcsak tavat elmozdítani, ha nem is akarattal, vagy nem kizárólag akarattal, hanem van-e akkora ereje a zenének, hogy ezt ők is megcsinálhassák. Ott ül mind közül talán a legrátermettebb, hangol a fuvalával, mert most valóban olyan dologra készülnek, amit a Biblia eseményei óta ember nem látott: nemcsak folyót akarnak mozgatni, de teljes harmóniában akarnak élni az erdő állataival, a hegyekkel, a virágokkal, azt akarják, hogy azok is velük együtt lélegezzenek, táncoljanak együtt a zenéjükre, érezzék át azt. Az egész világ legyen egy nagy testvér, ahol együtt tud vigadni a társadalom teljes keresztmetszete, a király és földesúr ugyanúgy, mint a jobbágy, a szolga és a csavargó. Ahol együtt mulat a báró és a remete, és ezt egy olyan térben, ahol mindenkinek ez lehetne a fő foglalatossága, egymást szeretni, gondoskodni a másiról és magáról, ahol nincs irigység, ahol a színek együtt harmonizálnak a zölddel, a fű színével, ahol lehetnek hasonlatosak a kékhez, az árral, melyben az ég úszik, és melyben ez a fuvalamuzsika összecsenghet a tenger morajlásával.

Másnap tehát fogta magát a négy fiú, fuvalástól, gitárostól, dobostól és kimentek a természetbe. A hangot maga az ég engedte, hogy szabadon szólhasson, és kiálltak egy nagy sziklára. A szikla pont a tengeröbölre nézett, melybe halkan, de nagyon mélyen hallatszott a tenger morajlása, az egész titkot, amelyre itt készülnek, mintha előre érezte volna. És már ott is volt az erdei nyúl, mögötte egy néhány vakondok, és megjelent az örök vándor, kinek hona a szabad ég, és a csillagokat már tulajdon gyermekének tekinti.

És ekkor rákezdett e négy nemes skót ifjú, a felföld hágóin, hangjuk elnyomta a tenger zúgását, és mély, ősi kelta nyelven szólították az Istent, mutassa nekik azt a jelt, ami arra viszi őket, van értelme a zenének, hogy az ő zenéjük több, más, és hogy egyáltalán, közelebb lehet-e kerülni a világmindenséghez, megismerhetünk-e többet, mint addig, van-e ereje a muzsikának.

Mi hallottuk a titkot, ami nem is olyan nagy titok, de mikor beengedem ezeket a hangokat a fülembe, mégis, mintha megfejtést hallanék. Ez a Songs from the wood, és a Jethro Tull.

Varga Anikó Judit

Tudod, mit szeretnék?

Tudod, mit szeretnék?
A fűben feküdni karjaid közt,
És csillagokat nézni.
Sok apró szentjánosbogár az
Ég szántóföldjén.

Tudod, mit szeretnék?
Újra boldog lenni, egyszer,
Csak még egyszer, gyermekien,
mint rég!

Tudod mit szeretnék?
Csendes temető kicsiny sarkában
Hatalmas tölgy alatt nyugodni.

Bánkúti Patrik

A főnix

Tessék, még egy dal
A mocsok szent oltárán
Rablánc csörög odaát
Az élet túlsó oldalán.

Még nem fogyott ki a tinta
Még írja bús ódáit
Nevesetek, mindenki röhöghet
Magamon hordom a búcsú óráit.

„Fáj??” Hát persze hogy mar...
Ki élné túl ezeket a szavakat?
Isten dárdája megsebzett talán
De szívem fele sír, fele kacag.

Berki Gabriella

Mégis

Minden nap meghalunk egy kicsit
– s feltámadunk

Minden nap elvesztünk valakit
– s valakit találunk

Minden nap sírunk egy keveset
– s újra mosolygunk

Minden nap elpusztítunk valamit
– s újat alkotunk

Minden nap elbukunk – mégis felkelünk

Minden nap bántanak – mégis szeretünk!

KONCENTRÁLJ, NE STRESSZELJ!

A VIZSGAIDŐSZAKBAN IS SEGÍTHET
A **MAGNE B6 EXTRA!***

HU/MCP/07/05.01.

VÉNY NÉLKÜL KAPHATÓ GYÓGYSZER.

Szedése során átmenetileg hasmenés, hástáji fájdalmak, allergiás reakciók előfordulhatnak.
ELLENJAVALLATOK: veseelégtelenség, együttes alkalmazása levodopával, elektrolit-háztartás súlyos zavara. Bizonyos gyógyszerek együttes alkalmazása esetén csak orvosi jóvallatra.

*Egyidejűleg fennálló magnéziumhiány esetén.

sanofi-aventis zrt. • 1045 Budapest, Tó u. 1-5.
Tel.: (06-1) 505-0050, Fax: (06-1) 505-0060
Gyógyszerinformációs szolgálat: (06-1) 505-0055
Web: www.sanofi-aventis.hu

sanofi aventis
Itt a gyógyítás a legfontosabb!

A KOCKÁZATOKRÓL ÉS A MELLÉKHATÁSOKRÓL OLVASSA EL A BETEGTÁJÉKOZTATÓT,
VAGY KÉRDEZZE MEG KEZELŐORVOSÁT, GYÓGYSZERÉSZÉT!

Alapsomagban fogható! Hangolj ránk!

TISZA **PR** TELEVÍZIÓ

**Non-Stop
ifjúsági műsor**

**Rólad szól!
Hát nem látod?**

SZEGEDI
VÁROSI SPORT/BAZARATÓSA
www.szegedisport.hu
RENUTATIA:

2001 MÁJUS 26-27.
ÚJSZEGEDI LIGET-JÁTEKOK KERTJE

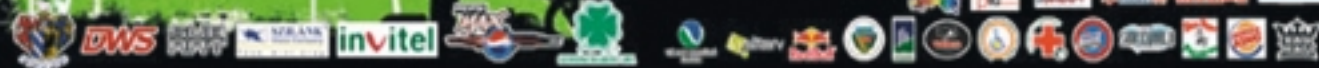
**SZEGEDI
EXTREM
JÁTEKOK**

GÖRKORI GÖRDESZKA BREAK GRAFFITI BMX TRIÁL

FÜGGŐ FOLYOSÓ AKADÁLYPÁLYA ABILITY
MÁSZÓFAL BUNGEE JUMPING QUAD
PAINT BALL TRAMBULIN

MAGNA CUM LAUDE
PANNONIA ALLSTARS
SKA ORCHESTRA

GRAB THE MIC PARTY
GYOREMIX
+SPECIAL GUESTS
BEATBOX SHOW
CORP. WB41

**SZEGED,
BRÜSSZELI KRT. 22.
INFO: 70 / 614 - 32 -48**

HÉTKÖZNAP:
NESZE NEKED...
SÖR AKCIÓ!!!
ARANY ÁSZOK
160.- FT
CSAPOLT KOZEL
POHÁR: 120.- FT
KORSÓ: 200.- FT
és folyamatosan
frissülő ital akciók!

HÉTVÉGE:
PROG IS ALIVE RETRO
DRUM'N'BASS GOA
SMOKE BREAK PROGRESSIVE
HARDCORE HARDSTYLE
ROCK BULI

NYITVA:
HÉTFŐ: 14h - 24h
KEDD - SZOMBAT: 14h - 05h

Feró, a „korcsolyista”

A Juhász Gyula Napok nyitóbulijának sztárvendége idén a Beatrice zenekar volt. Bár a koncert alatt ez nem érződött, de az együttes frontembere, Nagy Feró kissé nyúzottan érkezett meg a SZOTE Klubba. A bokáját fájlalta, amely bedagadt a sok korcsolyázástól. Az énekes ugyanis részt vett, sőt eredményesen szerepelt a Sztárok a jégen című tévéműsorban, ahol hétről-hétre bonyolult jégtánc-koreográfiákat kellett elsajátítania. Az első kérdést ő tette fel a riporternek: hol is vagyunk?

– A helyszín Szeged, SZOTE Klub...

– Szeged! Hát persze... Rengeteg szerelmi élményem köt Szegedhez! Sokat szerepeltem itt, kezdve az István, a király-jal jó néhány rockoperán át az egyetemi bulikig. Egyik kedvenc városom, jó halászlevet lehet itt kapni. Bár tudom, nagyon nagy hiba itt ilyet mondani, de én szeretem a bajait is... Ha Szegedre jövök, az mindig egy rendkívüli alkalom – annyiszor laktam itt lenni, hogy egy picit olyan, mintha haza jönnék. Ha az ember elfogult, nehezen nyilatkozik. De már azzal, hogy kimondom, hogy elfogult vagyok, abból mindenki tudhatja, hogy csak pozitív élményeim vannak ezzel a várossal kapcsolatban.

– A bedagadt bokát a színpadon el lehet felejteni?

– El, persze. A színpad legalább nem csúszik – persze ettől még lehet életveszélyes... Én annyira megszerettem a korcsolyázást, hogy nem bánom az áldozatokat. Olyan emberekkel találkoztam ott, akikre fel lehet nézni, nagyon érdekes társaság jött össze. Egyébként nem csak a bokám van kikészülve, hanem az egész szervezetem. Ez egy kiképzőtábor volt! Azok is csodálkoztak, akik tanítottak. Azt mondták, ilyet még nem láttak, hogy valaki három hónap alatt így megtanul korcsolyázni. Persze ez még mindig semmi. Ha valaki azt mondja, hogy mi most nagyon jól korcsolyázunk, akkor abban igaz van, hogy magamhoz képest sokkal fejlődtem, de egy profi csak nevetgél rajtam. Nem baj, jól teszi!

– Most egy főiskolás rendezvény nyitóbuliján vagyunk. Minek köszönhető, hogy a mai fiatalok is a Beatrice-t akarják? Ennyire jó a zenekar, vagy ennyire gyenge a kínálat?

– A mai kínálat gyengélkedik, maradunk ebben. Azért re-

mélem, hogy mi is jók vagyunk. Bízom benne, hogy az én életem sem egy törött életpálya, amire csak azért kíváncsiak, hogy lássák, hogy ment valaki teljesen tönkre. A fiatal zenekarok, művészek ma nagyon nehéz helyzetben vannak. Nagy kihívás ebben a világban őszintének, töretlennek maradni. Hát nézzenek meg engem, aki korcsolyista lettem! Persze nem bánom a dolgot, tehát most nem cikiből mondom, de már szinte mindent meg kell próbálni ahhoz, hogy az ember a médiában bent maradjon, és valamilyen szinten foglalkozzon vele akár a bulvársajtó, akár az úgynevezett művészi sajtó. Én igazából nem annyira magunkat sajnálom, hanem a fiatalokat, akik ma indulnak. Ha nem tudják eltalálni a mai bulvársajtónak az ívét, akkor nagyon nehéz bekerülni a köztudatba. Én most az utóbbi években megfogadtam, hogy részt veszek a média pörgésében, és megmutatom nekik, hogy én is érek annyit, mint egy Győzike. Ez egy halál komoly, tudatos munka! Azóta elmondhatom, hogy egy kicsit jobban ismernek. Sőt! Az igazi nagyközönség most ismert meg engem. Persze az egy szomorú dolog, hogy nem a dalaimmal, hanem azzal, hogy az elmúlt időszakban folyamatosan korcsolyáztam. Hihetetlenül nehéz feladat volt, de én mindent elkövettem, hogy teljesítsem. Ilyen népszerűségre nem emlékszem a saját életemben! Öreg nénik az utcán megállítanak, és azt mondják: „Feró, magának drukkolunk, győznie kell!” Én tudom, hogy nálam jobbak is vannak, ez látszik is. De én nagyon büszke vagyok rá, arra, hogy negyedik lettem, arra, hogy Magyarországon nagyon sokan ismernek. Remélem, hogy ezek után már meghallgatják a dalaimat is.

– Mindent megtesz, hogy a médiában maradjon. Miért annyira fontos ez a népszerűség?

– Az emberek szeretete nélkül semmilyen műfaj nem működik. Illetve az emberek szeretete nélkül működhet éppen, csak akkor sajnos „a művész éhen hal belőle”. Én pedig egy zenekarért vagyok felelős. Ezzel a zenekarral 12 gyereket tartunk el, és ezekért a gyerekekért mindannyian felelősök vagyunk, én is. Tehát kénytelenek vagyunk a népszerűségünket fokozni. Ha az emberek sze-

retete nincs mellettünk, attól persze még lehetünk óriási nagy művészek. De ha szeretnek bennünket, akkor az önkormányzatok, a művelődési házak, a klubok vagy a rendezvény-szervezők meghívják bennünket. Nem azért, mert mi igazán jók vagyunk – ez kegyetlenül őszintén hangzik –, hanem azért, mert népszerűek vagyunk. Tudják, hogy a koncertünkre bejön az öt éves gyerektől a nyugdíjas néniig mindenki. És igazából ez is volt a cél. Furcsa dolog ebben a mai elültetődött világban eladni valamit, sokszor olyan dalokat eladni, amelyek már ezelőtt 20 évvel megszülettek. Van úgy, hogy egy fiatal odajön hozzánk, elmondja, hogy mennyire szeret bennünket, és megkérdezi, hogy mikor írjuk ezt meg ezt a

dalt? És én azt mondom, hogy 18 éve... Vagy például a parlament előtti tüntetéseken visszahalljuk, hogy éneklük a dalainkat. Mi nem veszünk részt semmilyen politikai megmozduláson, mert mi nem tartozunk politikai tömörülésekhez, független zenekar vagyunk. De örömmel tapasztaljuk, hogy ha tüntetnek, akkor – hol ezek, hol azok – éneklük a mi dalainkat. Egy szocialista rendezvényen éneklük a 8 óra munkát, a Kossuth téri tüntetők meg a kormányra éneklük, hogy „Aki hazudik az csal, aki hazudik, az lop...” Az elmúlt 30-40 év úgy tűnik, minket igazol. Szeretném, ha az emberek is ezt szűrnék le, és nem kevernének össze bennünket politikai csoportosulásokkal.

– Hogyan áll össze egy-egy koncert programja?

– Nincs menetrend. Egy koncert mindig úgy kezdődik, hogy kimegyek a színpadra, belenézek a közönség szemébe, és akkor eldől, hogy most mi lesz. A zenekar közben figyeli, mi lesz a következő dal. Általában csak a legelsőt mondom meg abban a pillanatban, amikor kilépünk. Attól kezdve maga a sorrend egy improvizáció. A dalok nem, mert azokat azért tudjuk... Mindig a helyszín a döntő. Ha kimegyek egy faluba, ahol mondjuk épp falunap van, vagy ahogy mondani szoktuk: népünnepély, akkor eleve beszólok, hogy „Kicsit lakodalmasabb lesz a buli!”. Akkor többet játszunk a „lakodalmas” nótáinkból. Egy egyetemi klubban más... Ott egy perc alatt kiderül, hogy lehet-e játszani egy olyan igazi, régi egyetemi bulit.

– Milyen egy „igazi, régi egyetemi buli”?

– Ez azt jelenti, hogy intellektuálisabb. Működnek az átvitt értelemben mondott dolgok, a világról több rétegben szóló dalokat lehet játszani. Sőt, a dumák is mások lesznek. Az ilyen bulikon sok minden utal arra, hogy ebben a világban, ahol élünk, én most jól érzem magam, vagy rosszul. Egyébként jól érzem magam benne, mert a világ ugyanolyan balfasz, mint volt. Nekem, mint gyakorló egyetemistának – mert tulajdonképpen egész életemben az voltam – az a kötelességem, hogy erről a világról véleményt mondjak. Még akkor is, ha ez a világnak nem tetszik. Vagy akkor is, ha nekem ebből hátrányom származik.

Pusztai Virág

fénykép: Garamvölgyi Gergely

Timur Lenk

avagy kelkáposzta túróval, sajt és dödölle a Garabonciásban

Aki nem ismeri a Timur Lenk és a Mágikus Gúla nevű zenekart, könnyen segíthet e problémán: csak láto-gasson el az együttes igényes honlap-jára (vajon mi lehet a címe?) és tölts le őket magának. Mivel a banda a ma-gas kultúra feltétlen terjesztésének a híve, mindezt teljesen ingyen biztosít-ja, hovatovább más hasznos olvasni-valókkal is szolgál az oldal, például hogy Szegeden élt a szépreményű tár-saság, de aztán felköltöztek Buda-pestre, mert ott több a pia.

A Timurék tipikusan az a zenekar, akikbe koncerten lehet beleszeretni, bár ez az állatfaj sajnos elég ritka mostanában. A banda népsze-rűségének több oka van: nagy szerepet vállal az emberiség egyik első számú ellenségének, az alkoholnak a pusztításában, és időnként színvonalas performanszokkal emeli a fellépé-szek fényét. Ez konkrétan úgy néz ki, hogy pl. Takit (az énekest) az együttes tag-jai felfektetik egy asztalra a koncert közepén és elalszik, mert olyan részeg.

A mostani előadáson alig lézeng-tek harmincan-egyenven, ami azért is elég szegényletes dolog, mert Takit és vidám kis bandáját csak jó esetben is félvélenként eszi ide a fene Budapestről. Persze, ha a JUGYUs golyatá-borokat nem számítjuk, ahová a vezetőség nem csak azért hívja meg a zenekart, hogy méltó véget érjen az esemény (és a rendezők, a kiscgolyák meg a zenekar...), hanem

mert hajlamosak a koncert előtt, közben és után az egész gázsit elinni a csapszéknél. Sajnos ez most nem történt meg, a fiúk csak né-hány rekesz sört fogyasztottak el, úgyhogy aki olyan botrányos koncertet várt, mint ősszel az úszóházon volt, annak csalódnia kellett. (A helyszínt majdnem darabokra szedte a kö-zönség a jól ismert borfoltos ingét viselő éne-kes biztatására, akit a koncert végeztével jelen sorok írója segített újra járni tanulni.) No azért nem kellett féltetni a bandát, így is elég idióták voltak. Becsülettel végigját-szották a rajongók által jól ismert re-per-toár-t, majd tíz órakor (amikor abba kellett volna hagyniuk a zenélést) új-ra-kezdtek az egészet: csak egyetlen gitár szólt, és három tag vokálozott hoz-zá. Egészen a capella jellege volt a dolognak, sőt az est további különlegessége, hogy olyan sötét volt a kocsmában, mint-ha elment volna az áram. Biztos azon spórolnak a kocsmárosok. Egy szó, mint száz, a koncert relatíve józan volta ellenére is különlegesre sikerült.

Garamvölgyi

Zen(e)dülő

Dzsessz

a könnyűzene bölcsője

Ruszinszki Anita

A jazz ennyire rétegzene lenne? Vagy csak a ma-gyar embertől áll távol ez a műfaj? Április 16-án és 17-én is fellépett két ze-nekar a Millenniumi ká-véházban, név szerint a Szabadka Jazz Quar-tett és a Storyville Jazz Band. Az érdeklődés irántuk minimális volt. Miért mondom, hogy a magyaroktól áll távol? Mert mindkét alka-lommal a közönség legalább 50%-át külföldi turisták vagy vendéghallgatók tették ki, ami szegedi viszonylatban magas arány. Az első zenekar fellépésén ráadásul 15 főnl – a pul-tosokkal együtt – nem voltak többen. Bár maga a helyszín sem képes 80 főnl nagyobb „tömeg” befogadására, és akusztikája sem a legmegfelelőbb egy koncerthez, a két zene-ka-r előadása mégis van annyira nívós, hogy akár egy átlagos állampolgár ezt a programot válassza, ne pedig a céltalan ivást egy zajos lokálban. De akik ott voltak, mindannyian elégedetten és élvezettel beszéltek a kon-certe-ről. A jazz, mint műfaj... de inkább tallózok, mert nincs értelme, hogy saját gondolatként osszam meg valamit, amit előttem már megfogalmaztak: „A dzsessz gyökerei a nyugat-afrikaiak kulturális és ze-nei kifejezőmódjában, az afroamerikai ze-nei hagyományokban (például blues, ragti-me), valamint az európai katonai zenekarok zenéjében találhatók meg. A 20. század elején az afroamerikai közösségekből indult ki és az 1920-as évekbe vált nemzetközileg is ismertté. Innentől kezdve fokozatosan vált meghatározó zenei stílussá a világban, amely jelentős hatással volt/van a többi zenei irány-zatra is. Maga a jazz szó, a dzsessz eredeti alakja az amerikai szlengből ered és valószí-nűleg szexuális tartalommal bír, bár számos más magyarázata is van.”

Szegeden, habár kulturális városról be-szélünk, mégis kevés jazz és blues koncert közül lehet választani. Nagy kérdés, hogy lenne-e igény több programra. Vagy igazi mélységeiben tényleg csak a sznob réteg ér-deklődik a dzsessz iránt? Vagy csak egysze-rűen túl komplikált zene az átlag számára, amit már nem lehet megemészteni? A másik oldalon a zenészek is így vannak ezzel. Szer-intük is keveseket mozgat meg ez a világ. Ők mégsem hagynak fel a zenéléssel. A Sza-badka Jazz Quartett-ből beszélgettem a bő-gőssel, Stojic Jovan-nal, aki egy frappáns idézetrel búcsúzott: „A jazzból nem lehet megélni, de ezért lehet élni!”

Jessica Simpson

A Public Affair (Sony BMG)

A fiatal énekesnő ötödik nagylemezeként – 2007 februárjában – jelent meg „A Public Affair”.

A lemez címadó dala – egyben első track-je – egy temperamentumos, vidám dal, amely-hez egy igazi hírességeket (Eva Longoria, Christina Applegate és Christina Milian) fel-vonultató klipet készítettek. Ismerő-sen csenghet-nek e dallamok, hiszen korábban Madonna is fel-használta ezt a pezsgő-disco-dancing hang-zást. Hallgatása közben ráhangolódunk a többi dalra, amelyek követik a tempót, a ritmust, hol disz-kós, hol funky-s, hol swinges, hol synth-pop-os, és néha líraibb hangvételen.

A CD-n hallhatunk egy feldolgozást is az egyedi dalok között: a „Dead Or Alive You Spin Me ‘Round (Like A Record)” című sike-rét. A lemez lüktet, a rumba ritmusú „Swing With Me” című dal pedig erotikus sugárzással is megtoldja mindezt.

A „Back To You” dal jól hallgatható retro szám, amely a „Between You & I” című dal-lal felidézi bennünk a régi iskolák lassú tán-czenéit.

Az „I Don't Want To Care” egy R&B szám, amely a lemez egyik legjobb dala, hiszen egy igazi melankolikus ballada „nyálasság” nélkül. A „Let Him Fly” egy nagy-szerű, country hangzású szerzemény.

A lemez aranyalbum lett Ameriká-ban. Nálunk azonban nem tudott a listákon 32. helyénél magasabb pozí-ciót elérni. Nem is hozta meg a várva várt sikert. Az énekesnőt balszeren-cse kísérte, hiszen a lemez népszerű-sítése előtt gégegyulladás miatt le kellett mondania interjuit, kímélnie kellett hangszálait. Jessicát azonban nem törte meg a sikertelenség. Ze-nei karrierjét félretéve most a fil-mes karrierjére fordít nagyobb fig-yelmet: szerepet kapott a Hazárd megye lordjai című filmben, és emellett számos reklámfilm szerepajánlatai közül is válogathat.

„A Public Affair” vegyes hangzású dalai a szabadság tiszta érzését adják nekünk az al-bum hallgatása közben. Ritmusos és érzelmes dalok váltják egymást, egyszerre szórakoztató és pihentető.

K.SZ.

Osszeállította:
Boros Tamás

Újra fesztivál

Nem, ez most nem a Sziget vagy bármely másik fesztivál beharangozója, az majd esetleg később. Ez a fesztivál nem a jövőről, hanem a múlttól szól. És végül is nemcsak fesztivál. Szóval fellebbentve a fátylat: a „Csináljuk a Fesztivált” című, nagy sikerrel futó királyi tv-s műsorról beszélek (a sikert természetesen nem reprezentatív kutatásokra alapozva mondom, hanem a környezeti vizsgálataik által), aminek a műsorvezető párosa is – véleményem szerint – jó választás volt. Egyrészt a korszakot közvetlenül megérintő és látó Korda György, aki hogy nagy barátságban volt-e az előadók többségével vagy sem, azt nem tudhatjuk (saját elmondása szerint, amit fogadjunk el igaznak, igen), másrészt pedig a fiatalos lendületet,

azokat az éveket talán csak a szüleiktől ismerő, egyébként egy rendkívül jó kedélyű figura, Hársányi Levente.

Bevallom, némi anakronizmussal talán, de én szeretem a '60-as, '70-es évek zenéjét. Ez kiderülhetett az előző írásaimból, amik hónapok, talán évek alatt születtek. Úgyhogy ezért én is nagy örömmel hallgatom a régi slágereket, amihez a maguk vagy a köz által ismert, de általam még nem hallott történeteket az én szüleim szolgáltatták. Jó látni néhány, ma már korosabb előadó-művészt fiatalon, rég nem látott, esetleg már köztünk nem lévő embert újra felidézni; felidézni a slágereket, még ha nekem nem is nyeri el mind a tettesemet, mert például nem az én stílusom a zenéjük. Ettől függetlenül szép dolog visszaemlékezni a régi nagyokra. Hogy most melyiket választják a leg-legdolgának, az tulajdonképpen másodlagos, olyan eredményt lehet kihozni, amire mindenki némi

kényszer után rábólint, olyat viszont, amivel mindenki fenntartások nélkül egyetért, aligha.

Számomra azonban nem is ez a cél, hanem egy kellemes péntek esti kikapcsolódás azoknak, akik vevők a műfajra, a fent említett két emberre egyaránt. És ami külön kiemelendő (nem tudom, tudatos volt-e, bár valószínűleg igen), hogy a fiatal zenészeket is bevonja a produkció, mert fiatal, akkoriban még szintén a tipegő korban lévő énekesek adják elő a középöntőben a továbbjuttatott dalokat.

Magának a műsornak én egy, maximum két évadot vagy szériát adok, hiszen bőséges, de mégiscsak korlátozott számú azon dalok listája, akik méltók arra, hogy a „pódiumon” helyet kapjanak, márpedig elkerülendő lenne, hogy a végén már valóban kakukktörzsek alkotásként kerüljenek terítékre. De az ötlet nagyon is jó volt, még akkor is, ha az MTV ezzel ismét csupán a múlt felé talált újabb kapaszkodót, mert leginkább már csak ebből tudnak élni.

Klasszikusok lesznek?

Sokat lehetett hallani mostanság arról az örülétről, ami a Tokio Hotelt körülveszi. E lap hasábjain is jelent meg frás az EMO-ról, aminek én a pszichológiai és szociológiai hátterébe nem tudok, de nem is akarok belevájkálni. Arra viszont többen rámutattak, és előzetesen nekem is felrémlett, hogy nem a német fiúk az elsők, akik körül ilyen hisztéria van. Itt van egyből Elvis vagy a Beatles. És valóban. A Tokio Hotelt jelenleg (és szerintem a jövőben is) egy igencsak nyálas, lányos, sőt kislányos zenének tartom, ami alapvetően nem érdemi meg a figyelmemet sem. Ám az már érdekesebb összevetés lehet, hogy

például a Beatlesről mit gondoltam volna 1963-ban, amikor a Please, please me-val olyan nagyot robbantottak, és ezzel párhuzamosan megjelentek a már jól ismert sikoltozós lányok. És a szülők is ugyanúgy féltették ezeket a hölgyesemeteket, mint most is, és ugyanúgy mondtak róluk minden rosszat. Bár a Beatles a könnyűzene történetének egyik legsokoldalúbb, legbefolyásosabb zenekarának van kikiáltva. Szóval hol is itt az igazság? Talán a Tokio Hotel sem olyan „ördögi”?

A válasz talán a sokoldalúságon van. A Beatles ugyanis tudott váltani anélkül, hogy le kellett volna tagadniuk azokat a bizonyos első, talán „túl romantikus” szerelmes dalaikat. Mint ahogy Elvis is tudott sokoldalú lenni, mert dalai ugyan nagyrészt a szerelemről szóltak, de mégsem csak arról. És még egy dolog: noha Elvis és a Beatles mögött is álltak menedzserek, akik

„megálmodták” a fent említett fiúkat, azok mégis egy idő után saját lábra tudtak állni (vagy legalábbis önálló akarattal). Még akkor is, ha Elvis mindvégig a „showbiznisz” rabja lett. De szereztek maguknak egyéni arculatot, egyéni zenei stílust, és ki-törtek abból a skatulyából, amelybe kezdetben belekényszerítették őket.

Ha ezt a Tokio Hotel is meg tudja tenni, akkor lehetnek ők is nagy klasszikusok. Ha nem, akkor...

Gwen Stefani Budapesten

A pop kaméleon kisasszonya (tudom, ezzel az állattal Bowie-t jellemezték) jön el hozzánk. Kétségtelen: korunk hőse, azaz napjaink egyik legfelkapottabb énekesnője, akinek stílusa már köszönőviszonyban sincs azzal, mint amikor a No Doubt-tal 1996-ban feltűnt Don't speak képviselt. De ahogy a latin mondja: Sic transit

gloria mundi!, azaz így múlik el a világ dicsősége, és Stefani kisasszony úgy látta jónak, ha nem csak szólókarrierbe kezd, hanem egy homlokegyenest más stílust választ, hogy minél több otthonba eredményesen bekopogtathasson. Ez sikerült, ma sokféle stílusjelzővel jellemzik, és mindenütt a legnagyobbak között tüntetik fel.

Ő látogat hozzánk a Papp László Sportarénába október 19-én, valószínűleg közel teltház előtt. Talán még nem kell ostorozni a jegy-

pénztárakat, ámbátor lehetséges, hogy hamarosan már igen. Hogy előad, egyáltalán előadhat-e No Doubt dalokat? Arra én is kíváncsi lennék, ugyanis nagyon sokan szeretik azokat a számokat is hallani. Persze én inkább arra voksolok, hogy csupán stefanis dalokat fog előadni. Bár erről leginkább az a véleményem, hogy sürré és íztelenek. Semmi izgalmas nincs bennük, és nyilvánvalóan csak a trend miatt nyomják, nyomot semennyit nem fog hagyni a zene egén. De hát szeretik, főleg a tízenéves korosztály, és ők lehet, hogy meg is vetetik anyuikkal a várhatóan több ezer forintos jegyeket. De Gwenért megéri.

Csak egy látszólagos kettősség

beszélgetés Kowával, a Kowalsky meg a Vega frontemberével

A több mint hét éve egy buli forgatógában megalapult Kowalsky meg a Vega tavaly már egyre inkább kezdett dominálni a hazai zenei élet palettáján. Decembertől a zenekar az állandó tagok mellett három fix session zenésszel lép fel, így Kowa, Jimmy és Cha Cha triója a harmadik album után már egyre komolyabb álmokat szövögethet. Többek közt a terveikről és a zenéjükben rejlő, öniróniába hajló popról az együttes frontemberével, Kowalszky Balázs Gyulával, mindenki Kowájával beszélgettem el.

– Hogy fogadja a közönség a legújabb albumot?

– Eddig nagyon sok pozitív visszajelzést kaptunk. Mostanában felgyorsultak az események körülöttünk. Egy kicsit meg is viselt minket az ezzel járó sok utazás. Többek közt ezért is már több mint egy hónapja kiléptem a Black-Outból, hogy minden erőmmel a Kowalsky meg a Vegára tudjak koncentrálni, mivel a mostani fellépésszámunk mellett csak így tudom a maximumot nyújtani a színpadon. A koncerteken azonban mindig feltöltődöm, a nézőtéri jó hangulat rám is átragad, emellett öröm látni, hogy egyre több korosztály tagjaiból kerül ki a közönségünk.

– Milyen célokat tudtok kitűzni magatok elé, egyáltalán lehet még nagyobb távlatokban gondolkodni?

– A zenekar alakulásakor még egyáltalán nem számoltunk a komolyabb koncertekkel, fellépésekkel. Egyfajta Black-Out melletti kis baráti zenélésnek indult. Az elmúlt félévben azonban sikerült egy komolyabb, tudatosabb munkát elkezdennünk immár egy megújult zenész csapattal, többek közt Márkus Gergővel, Benső Pállal és Zámbo Tamással együtt. Mivel elég jó fogadtatást ka-

punk, így minden erőnkkel azon vagyunk, hogy az egyre növekvő közönség táborunkat kiszolgáljuk.

– Hogyan tudjátok a számaikban az öniróniába hajló szövegeket összeegyeztetni a szemléletmódot nagyon kidolgozott és letisztult zenei alappal?

– Ez valójában csak egy látszólagos kettősség. Habár az igaz, hogy a szövegeinket nagyon egyszerűen írjuk meg annak ellenére, hogy sokkal komolyabb, mélyebb témákat feszegetnek. De ez teljesen tudatos, egy komoly háttér munka eredménye. Csak megpróbáljuk populárisra lebutítani a zenekar gondolatainak háttérben munkáló témákat.

– Egy olyan sokrétű zenében, mint a tiétek, van-e értelme műfaji besorolásra beszélni?

– Nem hiszem, hogy ez a beskatulyázás a mi dolgunk lenne. Jávorszky Béla barátom az együttes alakulásakor ránk aggatott egy zsvány popos jelzöt, amivel tökéletesen ki is tudunk egyezni. Elég sok stílust ötvözzünk. Habár, főleg az élő fellépések során, elég rockosan szólal meg a csapat, a zenénk elég sok country és hip-hop elemet kombinál.

– Mennyire tudtok együttműködni a többi zenész barátotokkal?

– Sajnos nagyon keveset tudunk egyáltalán találkozni, hiszen a koncertjeink mindannyiunknak ugyanarra az időszakra esnek. Ilyenkor szinte felüdülést jelentenek a nyári fesztiválok, ahol végre együtt tudunk tölteni egy kis időt. De egyedi esetek azért vannak, hiszen épp most fejeztük be az új videoklipünk forgatását, amit a legutóbbi lemezünk, a Forradalom RT, az Ennyi csak című, Ganxsta Zolee és a Kartellel együtt elkészített számából készítettünk. Remélhetőleg május közepére már látható is lesz a zenecsatornákon. Addig is járjuk az országot, és készülünk az első, szeptemberi, Duna-kanyar-beli Vega Táborunkra.

Vass Attila

fotó: Garamvölgyi Gergely

Rocksarok

Beatrice a SZOTE Klubban

Április 17-én a Juhász Gyula Napok keretein belül ellátogatott hozzánk a Beatrice. A koncertet a SZOTE Klubban rendezték 22 órai kezdettel.

Ekkor már igen hosszú sorban várakoztak az emberek gyakorlatilag fél órát, mire mindenkit átengedett az egyetlen egy beléptető biztonsági krapek. Mindezek ellenére teljes volt a teltház, hiszen majdnem minden szzege-

di fiatait érdekel a jó öreg Beatrice. Túl sokat nem is kellett várni a zenekarra, hiszen annak ellenére, hogy még nagyon sokan kint szorultak, 23-kor már el is kezdték a bulit.

Fiatalos lendület, hatalmas régi slágerek és minden, amit már megszokhattunk a hazánkban egyre népszerűbb, „kiöregedett” zenekarok felhozatalából. Ezeket a dallamokat mindenki ismeri, még azok a műmájér emberek is, akik a singsing-ből szabadulva idejöttek arcoskodni és játszani a keménygyereket...

Megvan már néhány éve, hogy utoljára fellépni láttam a Beatrice-t és a korábbi élményekhez képest szerencsére kellemes csalódást hozott a szegedi koncertben. Emlékeimben közel sem volt ilyen ütős a zenekar, Nagy Ferő pedig inkább valamiféle rég elunt frontemberként lebegett előttem. Ezért ha emlékeim nem csalnak, azt kell, hogy mondjam, hogy a zenekar második virágzását élheti. Mindannyian élvezték a zenét és próbáltak belecsempészni szinte észrevehetetlenül valami egyedi, egyéni stílusmagot, hogy igazán a magukénak érezhessék az egyébként már valóban porosodó nótákat. Nincs más módja, hogy igazán örökzölddé tegyenek egy slágert, csak az, ha előadása közben mindig rejtenek bele némi megmagyarázhatatlan erőt és szívdobogató érzést, amit az ember – ha nem is figyel rá – (akár öntudatlanul is) a magáévá tehet és sajátjának érezhet.

Én úgy éreztem, hogy ezek a zenészek mindent megtettek, hogy mi ezt a magot megkapjuk és elültessük a szívünkben, még ha nem is figyeltünk rá és nem is vettük észre.

Arany Sándor

Fotó: Garamvölgyi Gergely

Négy dáma, de annál több dráma

A Bölcsészettudományi Kar pincéjéből szívároga a kultúra. Mert melyik nem bölcész egyetemista gondolná, hogy a BTK kávézója melletti pincében felolvasóestek zajlanak? Hát nekem eszembe nem jutott volna. De aztán magam győződtem meg arról, hogy igen igényes műsorokat láthat a Monod(r)ámák közönsége. Ekkor elhatároztam, hogy megkeresem a négy hölgyet, akik ezen estek szereplői, név szerint: Goda Szilvia, Petró Annamária, Stegelmayer Rachel és Varga Mónika. Így lett az, hogy a bennem felmerült pár kérdés válasza talált Szilvi és Móni által.

– Hogyan jött az ötlet, hogy megalakítsátok a Monod(r)ámákat?

Szilvi: Az ötlet akkor jött, amikor Bereczki Csilla megkereste Annamari 2006 novemberében, hogy szeretne velünk csinálni egy Gyurkovics-estet, aminek ő lett aztán a rendezője. Eközben engem pedig megkeresett az egyetem kulturális csoportjának a vezetője, hogy nem szeretnénk-e csinálni valamit a nemrég megnyitott Radnóti Kávézóban, illetve a Pince Klubban. Mind a két felkérésre igent mondtunk, így a darab és a helyszín is meglett, szóval 2006. december 8-án bemutathattuk az első felolvasóestünket, ami a Gyurkovics-est volt.

– Honnan ismeritek egymást?

Szilvi: Annamarival és Rachellel együtt végeztünk a Szegei Nemzeti Színház tanodájában tavaly júniusban, Móni pedig egy évvel feletünk járt és mivel már a vizsgadarabunkba is meghívtuk, így gondoltunk rá ebben a formációban is.

– Milyen céllal hoztátok létre ezt a kvartettet és miért kellene az ilyen előadások?

Móni: Célunk az, hogy a hagyományostól valamelyest eltérő felolvasóesteket tartsunk. Igyekszünk színesíteni az esteket zenével és mozgással. A bölcsészkaron pedig szükség van felolvasóestekre, mert nagyon kevés van belőlük és nagyon hiányolják a hallgatók.

– Milyen műsoraitok voltak eddig?

– Eddigi műsoraink között szerepelt Gyurkovics Tibor: Kettős zsoltár című szerelmes verses kötetéből egy est. Volt egy koncentrációs táboros estünk, mely során az áldozatok és az elkövetők oldaláról is igyekeztünk bemutatni az akkori helyzetet. Ezután volt a Szerelmes Kívánságkosár című est és a Női költők kavalkája-est, ahol szlovén, illetve magyar költő- és írók verseiből olvastunk fel. Jelenleg van egy Jim Morrison-estünk, ahol verseket olvasunk fel és emellett pedig két barátunk gitározik és Doors-bluest énekel.

– Jelenleg min dolgoztok?

– Most csiszoljuk a Jim Morrison előadást és készülünk május 8-ra egy 'Tanul(ságos) Kívánság Kosár és Így írtok Ti...' című esttel, ahol a

hozzánk beküldött, egyetemisták által írt versekből fogunk felolvasni, illetve Torma Béla zenél és ha minden igaz, akkor még egy külső „stúdióból” Tichy-Rács Ádám segíti a munkánkat. Úgy gondoltuk, hogy ez lesz a vizsgaidőszak előtti utolsó jókívánságok estje, mely kihelyezett stúdiókból közvetít a Radnóti Kávézóba. Utána buli Bélával! Ez lesz egyben a tavaszi félév utolsó előadása.

– Vannak-e terveitek a következő szemeszterre?

– Tervek azok mindig vannak, de ezek közül csak párat említenék: terveztünk egy japán-kínai költők estjét, illetve erősen gondolkozunk egy Beatles-esten és úgy tűnik, hogy igény van arra, hogy folytassuk a Női költők kavalkája estünket is... a többi meg majd kiderül. De még keressük a következő szemeszter estjeihez az ötleteket és az anyagokat.

– Mit csináltok, ha éppen nem „Monod(r)ámáztok”?

– A Monod(r)ámák mellett persze mindenki mással is foglalkozik: Annamari politológusnak tanul, Rachel reklám marketingesnek, Móni egy ingatlanügynökségnél dolgozik, én negyedéves magyar szakos hallgató vagyok.

KI

A windsori víg nők Operakóistoló Falstaff-módra

A partitúra-örülteknek és a kitarított hangok megszállottjainak kedvezett a széljárás azon az áprilisi estén, amelyen Shakespeare és Verdi verziója után Otto Nicolai adta ismét Falstaff kezébe a korszót és a női domborulatokat. A vígopera pergő nyelvű komikái és flikk-flakkos öltözetei színezték ki az opera sztereotip unalmasságra kárhoztatott műfaját.

A Gregor József utáni operajátszás korszakában pedig megértük az első darabot a híres basszusztorok nélkül. Gábor Géza nem a híres elődöt másolva, inkább felülírva Falstaff lényegét énekelte meg a nagy iszákost. A jelmeztervezői fiúikkal elűzlött énekes számára nagy energiát igényelhetett a híres Falstaff megformálása, aki már a világ összes színpadán az asztal alá itta magát. S energiája nem is veszett el, hanem igazi színházi élménnyé alakult.

Fluth úr (Vághelyi Gábor) és Reich úr (Altörj Tamás) jó palimadarak lévén csarvat növesztettek, levegőbe lövöldöztek, pancserkedtek. Vághelyi Gábor kicentizett humorral és ironiával volt képes még a hangját is felülmúlni. Altörj Tamás szerepbeli gro-

teszkségét hangjával is érzékeltette. Feleségeik a -nék, még a „jóöreg” rubensi nőalakok, akiknek csavaros észjárása és intrika radarja „okot adott az opera megírására”. A furfang sosem hiányzik, hiányozhat a brazil szappan-

operakból sem, így hálás kelléke ez a magas irodalom és zene világának is.

Vajda Júlia és Szonda Éva összeszokott fortélymasinaként szólaltak meg, replikáik, feleselgetéseik egybecsengtek. Össze- és kikacsintásaik gyilkos humorral jóstoltak meg

a nagy átvágás végkifejletét. Profi énekhangjuk és előadásmódjuk igazi jellegzetessége immár számos éve az operatagozatnak.

Fenton (Kóbor Tamás) és Annuska (Dér Krisztina) szerelmi párosa megszokott klaszszikus ütemezésű, menetrendszerűen romantikus. Kóbor Tamás ügyeletes hősszerelmes skatulyája miatt már számos hasonló szerepben évdődhett, elég, ha a Pillangókisasszonyra vagy a Varázsfuvolára gondolunk.

Toronykő Attila és a színház választása pedig megnyugtató sóhajtással eshetett erre a műre, amely habár ismert történetet dolgoz fel, de mégis üdítő spontaneitás hatását kelti a várakozások ellenére. A rendezés újszerű, látványos, nem nehézkes. Pergő és sodró, mozgó-színes díszleteivel és fényeivel. A vígopera szférájába emelkedéshez kitűnően alkalmas kellékeket és szereplőket gyűjtöttek össze a rendezők, amely talán kedvet csinál a fiataloknak is az ilyen fajta lélekemeléshez.

Balázs Marietta
fotó: Veréb Simon

Film

Csirkefej

Társadalmi ébresztő a '80-as évekből

Megint a síkképernyőn gördült fel a függöny előttem, amikor Spiró György darabjára bukkantam a televízióban. A '90-es évek elején játszott mű hallatán még a vasfüggönyös rendszer haptáiban edződött tagjai is felkapták fejüket a káromkodásra és szitkokra. Azonban a nyelvezet indokolt és szükséges a társadalmi lépcsőházmetszet bemutatására. Azóta a darab az érettségi tételek közé emelkedett.

A Csirkefej „újságpapírba göngyölt búzós” bizonyítéka annak a kommunikációképtelen társadalomnak, amely azóta már tömondatokban is alig dadog. A kezdeti szitoksokk után és káromkodásbőffenéseket követően az előadás hatni kezd.

A kényszeredett macskaszeregetében megálazott Vénasszony (Gobbi Hilda) tébolyultan és hitevesztetten rimánkodik. Az egyetlen

macskáját valaki megfojtotta. A macska az, akit még néhai férjénél is jobban szeretett. Kényszeredetten akar másoknak segíteni, csak hogy az élet értelmetlenségét feledtesse. Csökkent nyelven szóló értelmetlen jajdulások, amelyek nem hallatszanak el a pesti gang túlódlára sem. Valódi szorongást kiváltó, a zsigerekig hatoló, életre szóló alakítás. Az alhangya macskabarát terroristájának örült tekintete jut eszembe.

A Tanár (Papp Zoltán) az irodalom berkeiből és a „fentebb stíl” közegéből szólna, ha nem látná saját maga körül és talán magában is a sivárságot és a tökéletes nihilt. Az érzelmi és értelmi segítségnyújtások csak halk kopogtatásokként hallatszanak a szomszédok ajtóin.

Az Apa (Vajda László) sörhása magányában bőfögi fel értelmetlen, hasztalan kérdése-

it „nevelése kudarcáról”, a fiáról. Lecsúszott, '80-as évekbeli férfitabló.

A Srác (Varga Zoltán) esszenciája azoknak a lélekszerkezeteknek, amelyeket Spiró fedezett fel, míg állami gondozott gyermekekkel beszélgetett. Végletekig semmilyen és reménytelenül tervtelen, tettei és tervei csak az értelmetlen brutalitásra és pusztításra szorítkoznak. A hitet és a hitetlenséget, embert és embertelen korcsokat hivatottak így a káromlások és „színésztörzök” élénk tárnai, amelyek még a képcsón keresztül is a TV-fotelbe nyomtak.

Nem hinném, hogy ez a dráma csak szöveg és bebíflázandó tétel lenne az érettségi-zöknök, hiszen korunk folyamatait és talán a maguk céltalanságát láthatják meg benne, és talán oldhatják fel vele.

Balázs Marietta

Film

A kiállhatatlan

Retúrjegy a fagyos pokolba

Amit a művészfilmekről eddig csupán kósza reményeimben vártam, azt most mind bepótolta A kiállhatatlan. Az eddig látottak közül mindre ráillettek olyan jelzők, mint a „meghökkentő”, vagy az „elgondolkoztató”, de egyik sem volt ennyire szürreális, mégis ordítóan aktuális és a szó szoros értelmében igaz, mint ez az alkotás.

Andreas (Trond Fausa Aurvaag) busszal érkezik valahonnan – nem számít, hogy honnan, sőt nem is szabad számíttania – egy kis városba, ahol lakás, munkahely, barátok, biztos egzisztencia és jólét várja. Az egész nem is hangzik rosszul, csak hogy a város lakói teljesen érzelemmentesek. Legfőbb és talán egyetlen témájuk, hogy milyen bútorokkal rendezzék be a lakásukat. Egyedül Andreasnak teljesen nyilvánvaló, hogy itt valami nincs rendben, és csupán számára kínzó a tudat, hogy az emberekben rejlő teljes felszíniesség és sivárság nem lehet természetes. Próbál beilleszkedni, egy mosoly mögött tartalmat, egy udvarias gesztus mögött valódi odafigyelést keresni, de sikertelenül. Hogy felfedezze, érez-e (érezhet-e) egyáltalán bármit is, levágja a saját ujját, később pedig öngyilkosságot kísérel meg – háromszor is átmegegy rajta a metró –, mégsem sikerül véget vetnie életének.

Olyan az egész, mint egy abszurd álom, amiből szeretne felébredni, de azt sem tudja, alszik-e valójában. Egyetlen ember létezik Andreason kívül – egy sorstárs –, aivel egy apró részből kiszűrődő muzsikaszó, süteményillet és gyereknevetés reményt keltő kecsgetését élvezik. Megmosolyogtató, ám de a végletekig húsba maró jelenet, mikor Andreas belemarkol a másik világban lévő süteménybe, ám már vissza is

rántják oda, ahonnan jött, bár az is kétséges, hogy egyáltalán melyik is az ő igazi világa. Büntetése pedig egy retúrjegy, de nem az üstöt kavargató villás farkú ördögök közé, hanem a fagyos pokolba.

A „tökéletes” mint fogalom egyik variációja jelenik meg a filmben. Hisz ki nem gondolkodott még el azon, hogy milyen lenne számára a tökéletes lét? Aztán rájövünk, hogy olyan nincs, legalábbis nem olyan formában, mint ahogyan nagyon sokak elméjében megjelenik. Hisz a tökéletes nem valami gondnélküli, állandósult, stagnáló állapotot jelent, hanem magában rejt az állandó változást és a változatos állandóságot, szerelmet, háborúkat, kisebb-nagyobb harcokat önmagunkkal és a világgal.

A film se sugall se többet, se kevesebbet, minthogy a tökéletesesség nem azonosítha-

tó a problémamentességgel, a felhőtlen jóléttel, a gondolkodás nélküli gépszerű léttel. Így aztán hatalmas ellentmondás húzódik a film mondanivalójának háttérében – nyilván a cél maga is ez volt –, hisz az egész létforma, amit élénk tár, teljesen ellentmond mindennek, ami „emberi”. De pont ettől hátborzongató is. Mert bár az alkotás egy elég szélsőséges, szinte mese-szerű állapotot mutat be jó adag fekete humorral fűszerezve, mégis ugyanazt a kettősséget élhetjük át, mint a valódi mindennapjainkban, mikor lépten-nyomon hátra vág a felismerés, hogy „valami nincs rendben” ezzel a világgal, valahogy elfeledkeztünk már arról, mit jelent emberinek lenni, és néha már fel sem tűnik, hogy ez mennyire természetellenes állapot. A feladvány pedig egyértelmű: mindenki maga döntse el, hogy ez így normális-e; a megoldás pedig: tökéletességre – ha egyáltalán ez egy elérhető cél – csak úgy törekedhetünk, ha a jó vagy rossz dolgok, körülmények ellenére a legjobbat próbáljuk meg kihozni magunkból és a világból nem elfeledkezve arról, hogy mi tesz minket emberre.

Kovács Katalin

Film

Uganda mészárosa

Kevin Mcdonald filmes története

az utolsó skót királyról

Valljuk be, Uganda túl kicsi ország Afrikában ahhoz, hogy sokan felfigyeljenek rá. De ha egy friss diplomás skót orvos, Nicolas (James MacAvoy) szülei elleni lázadésként elhatározza, hogy világot lát, nem is találhatna jobb helyet magának. Itt végre látszólag csak a gyógyításnak és az egzotikus kalandoknak élhet. 1970-ben fiatal doktornak a festői Uganda egyik kis missziójában mindene megvan, amit szeretne. Ám amikor az aktuális puccsban hatalomra jutó elnök, Idi Amin (Forest Whitaker) a városba látogat, a remek előadó és erős katona ámulatba ejti. Egy kisebb baleset után ellátja Nicolas, és mire észbe kap, már a diktátor háziorvosává, később tanácsosává válik. Csak sodródik az árral. Azonban lassan a teljes önrendelkezését is kezdi birtokolni a mindenható elnök. Az egyre nagyobb számban eltűnő politikusok pedig még csak előrevetítik Afrika egyik legnagyobb politikai tisztogatását.

Ha egy skót rendező egy naiv skót orvos történetét viszi vászonra, nehezen kerülheti ki, hogy ne tegye túl direktté főhőse lelki változásának stációt. Ezt helyenként ki is védi, hiszen Nicolas önmagára eszmélése éppolyan szépen kibontott, mint Idi Amin egyre fokozódó hatalomvágya és ellenőrzéskényszerszere. Együtt hisszük el főhősünkkel a személyi kultuszbeli propagandát és együtt

józanodunk is ki belőle. A kissé elnyújtott játékidőben a szűk fővárosi miliőben Whitaker Oscar-díjas jutalomjátékát nem lehet eleget dicsérni. Ahogy Anthony Dod Mantle operatőr gyorsmozgásos, kézi kamerás szekvenciáit sem, ami segít a kissé döcögő történetvezetésnek dinamikát adni. Azonban a sok díjjal elhalmozott film erőteljes, gyarmatok melletti lobbija jócskán ront a látottakon. Egyértelműen deklarálja, hogy a tanulatlan afrikaiak halomra lövik egymást, miközben a megmaradt brit értelmiség visszafogottan konstatálja és precízen átlátja a történetet. Mintha velük tényleg minden jobb lenne. Még akkor is, ha tényleg elég bízár, hogy egy ugandai elnök skót királlyá koronázza magát.

A fiktív főhős demagógnak tűnő sztorija azonban csak mellékszálként asszisztál a diktátor pszichopata örültté válásához. Egy mini-

mum 300 ezer halott és óriási adósság fémjelzte nyolc éves rezsim teljes anarchiája táruelénk. Habár Afrika felkapott téma lett Hollywoodban, akár polgárháborúról (Hotel Rwanda), akár gyermekhadsergekről legyen szó (Véres gyémántok), de csak most készült film közvetlenül egy politikai vezetőről. Sajnos a történelemkönyvek mindig is tele voltak azokkal a vezetőikkel, akik önmagát felszámoló, gyilkoló gyárrá alakították országukat. Azonban Sztálinon innen és Pol Poton túl, Idi Aminnak, Uganda egykori atyáúristenének paranoiás munkásságát mégis kiemeltként kezelik. Talán ezért is lett megbuktatása napja Ugandában nemzeti ünnep. Az Afrikában azóta lezajlottak azonban arra engednek következtetni, hogy tetteinek tanulsága még várta magára. Mindesetre ez a korrektil levezenyelt film megtette az első lépést.

Vass Attila
fotók: internet

Film

Das Leben der Anderen

Mások élete

1983. A szocializmus még javában béklyózza a keleti országokat. Az NDK-ban is korlátozott szabadsággal éltek az emberek, sőt, ha valaki részéről bármilyen gyanú felmerült, tudta nélkül még egy szövevényes besúgó-megfigyelő (Stasi) ügynökség is beköltözött az életébe.

Adott egy színésznő, Christa-Maria Sieland, aki nem játszhatja azt, amit szeretne; és egy író, Georg Dreyman, aki nem írhatja le azt, amit gondol. Szerelmük mégis olyan erős köteléknek bizonyul, mely minden irigységet kiérdemel. A film főhősét, Wiesler századost meg is fertőzi a sárga rém. De

mégsem válik senki szemében bűnössé. Wiesler a rendszer hűséges tagjaként azt a megbízatást kapja, hogy kémlelje a fent említett párt, és mindenről vezessen aktát. Ahogy viszont megfigyeli a mások életét, úgy omlik össze és jön rá élete ürességére.

A „mindenről feljegyzést készítettünk”-korszak mintapéldánya ez a film, de jó tudni, hogy a rengeteg papírmunka nem fojtotta el az emberi érzéseket. Ami pedig Georg, az író mérész vállalkozását illeti – cikket jelentet meg az NSZK-ban –: megdöbbenő adatot tesz közzé, miszerint a szocializmusban hihetetlen arányban nőtt az öngyilkosságok száma, és melyről érdekes módon hét éve nem készült semmiféle feljegyzés.

A németek ismét saját történelmük egyik kivételes korszakát dolgozták fel, de nem hiába. A film ugyanis világszerte elismerést kapott. Feliratos alkotásról van szó, ami a német nyelvet tanulni kívánóknak kimondottan előnyös.

Rua
fotók: internet

Filmajánló

Bajnokok

Főszereplők: Klára Melisková, Leos Noha, Jan Buda, Jirí Ornest, Josef Poláček, Milos
Rendező: Marek Najbrt
Szegedi vetítés: 2007. május 31 – június 6.
Belvárosi mozi Csóke József terem

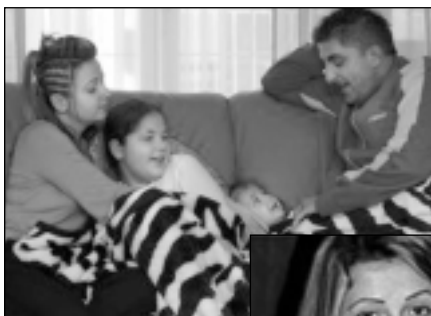
Ebben az egzisztencialista komédiában szerelem, csalfaság és fantázia kerülnek retétkre, miközben egy gyakorlatilag lakatlan cseh határmenti falu kocsmájában egy rozoga tévén a jégkorong-világbajnokság eseményei zajlanak.

Furcsa népek laknak arrafelé. A kocsmatulajdonosa, Karel meggyőződéssel hiszi, hogy remek helyet üzemeltet, és felesége, Zdena szerelmes belé. Zdena azonban a buszsofőr Milanért rajong már, aki charter járatokat szeretne vezetni a tengerhez. A családott Jarda már semmiben nem hisz, még saját fiában sem. A reményvesztett társaság előtt azonban nem várt lehetőség adódik: a falu alkoholista, Bohous egy baleset következményeként előre megéri a világbajnoki mérkőzések eredményeit.

 axelero
internet

Győzike, győzzük-e

Tudom, Győzikéről már tömérdek cikk készült, de most magam is abba a csapdába estem, hogy nem lehet eleget írni róla. Újra és újra okot ad rá, és nem bírja ki az ember fia, hogy legalább pár soványka sorban ki ne fakadjon, miközben az újabb Győzike-show elszenvedett részét próbálja kiheverni. Mostanára már valószínűleg minden család tévékészülékébe beszivárgott – ha akarjuk, ha nem – az ország legismertebb romája, Gáspár Győző s egész pereputtya. Már-már fellélegzünk, amikor lemegy egy évad s bőszén bejelenti főhősünk, hogy soha többet... de mégis. Persze Győzikénk hangoztatja is megállás nélkül, hogy minek nézi az, aki nem kíváncsi rájuk, no de kérem, a fáradt dolgozó ember, amikor végre behuppan otthon a puha, kényelmes foteljébe és rányom a távirányítóra annak reményében, hogy na, most remekül kikapcsolódik... Pörgetjük hát elszántan a csatornák gombjait, keresgélünk, és akkor belebotlunk hétfő esténként a mi Győzinkbe. Be kell valljam: ott van a készítés, hogy tovább lépjek (s velem együtt még rengeteg sorstársamban is), de hiába, rátapadok a roma szappanoperára. Folyton hatalmába kerít egy gondolat, miszerint nem hiszem el, hogy már megint őt nézem. Amolyan hipnózis ez, és ezt jól tudják a műsor készítői is. Igen, kellene nekünk olyan „sztárok”, akiket lehet cikizni, lehet a dolgaikon mérgelődni, elszörnyülködni s néha jókat vihogni. Szívfájdalom nélkül ide lehet sorolni Győzi mellé még Kiszél Tündét, Sebeők Jánost, Anettkát is (csak hogy a legelmeháborodtabbakat említsem), akik mind parazitaként lepték el a médiát, kikeverülhetetlenül. Szóval ilyenek vagyunk mi,

emberek: jóleső érzéssel tölt el minket, ha csak pár perc erejéig is a showra kapcsolva totál kiakadhatunk. Nekem, földi halandónak a legfeltűnőbb a hihetetlen CSEND, amit a Győzike-show után tapasztaltam szobánkban. Hiszen egyébről sem szól a műsor, csak a kórusos üvöltözésről, néha megtűzdelve egy-egy egzotikus utazással. Egy úrgazdag roma (aki mellel énekesnek vallja magát, de ebben is pocsék szegény) élete, aki jódolgában mindent kivírít, csak hogy biztosítsa a kedves nézőt gazdagságáról, „sukárságáról” (ld. mégdrága autók, csodás utazások, a legmenőbb ruhák és lakásberendezések stb.). Talán a legtöbben ezért nem vonzódnak hozzá – hogy finoman fejezzem ki magam.

Mindenesetre számomra elgondolkodta-

tó, hogy ez az ember már évek óta főleg abból él – és ráadásul igen remekül –, hogy az égvilágon semmit nem kell érte produkálnia, csak élnie kell az életét a mögötte statisztáló családjával együtt. Naná, hogy kapnak ők is hideget-meleget. No igen, mellelleg túrnie kell, hogy mi mindezt kukkoljuk és levonjuk a következtetéseket, ki így, ki úgy. No és hogy nem jött össze Győzikénk sem a polgármesterség, sem a cigányvajdaság (hálások lehetünk egy jótündérnek, aki lekacsintott és tett az ügy érdekében)? Nyugalom, itt van nekünk hétfőnként teljes mellbedobással udvari bolondnak, csak győzzük!

M. Bán Bea
fotók: internet

Filmajánló

Nincs kegyelem

Főszereplők: Nagypál Gábor, Csujá Imre, Gazsó György, Eperjes Károly

Rendezte: Ragályi Elemér

Szegedi vetítés: 2007. május 24–30.
Belvárosi mozi Balázs Béla terem

Az eldugott faluban meggyilkolnak egy idős férfit... Az áldozatnál alkalmi munkát végző Suha Dénest tanúként idézik a rendőrségre, de rövidesen már őt vádolják az elkövetéssel. A gyanúsított mindvégig tagad, de a két rutinos vizsgálótiszt végül is egy besúgó segítségével és szabadulásának ígéretével beismerő vallomást csikarnak ki belőle. Ártatlansága ellenére neki kell a bíróság elé állnia... Bár az ellene felhozott bizonyítékok nem igazán meggyőzőek, a beismerő vallomás birtokában a bíróság is az ő bűnösségét mondja ki... A jogerős ítélet 8 év börtön. Suha két év négy hónapot tölt a hívfösön, amikor egy véletlen folytán megtalálják az igazi gyilkost... Hazatérhet, de faluja kiközösíti. Munkát nem kap senkitől. Hogy életét fenntartsa, néhány tízezer forintos adósságba keveredik, amit az állami kártérítésből szándékozik megadni. A kártalanítási per azonban egyre húzódik, végül jogorvoslatát elutasítják. Közben hitelezői elveszik házáat, már laknia sincs hol.

Végző kétségbeesésében felakasztja magát. Suha Dénes senkinek sem kellett, senkinek sem hiányzik, elszámolnia sem kell tehát senkinek egy tönkretett életért.

A Karib-tenger kalózái A világ végén

Főszereplők: Johnny Depp, Orlando Bloom, Keira Knightley, Geoffrey Rush

Rendezte: Gore Verbinski

Szegedi vetítés: 2007. május 24–30.
Belvárosi mozi Zsigmond Vilmos terem

Will Turner (Orlando Bloom) és Elizabeth Swann (Keira Knightley) egykori ellenséggel, Barbossa kapitánnyal (Geoffrey Rush) kénytelenek szövetségre lépni, hogy kiszabadítsák Jack Sparrow kapitányt (Johnny Depp). Sparrow-t az előző részből ismert Davy Jones tartja fogva, ő maga pedig a Kelet-indiai Társaság irányítása alatt áll, s félelmetes hajójával, a Bolygó Hollandival tartja rettegésben a tengereket.

A furcsa felmentőcsapatnak gyakorlatilag a világ végéig kell hajóznia, hogy elérje célját. Will Turnerék számos veszélyen, áruláson és viszályon keresztül jutnak el Szingapúrba, ahol szembe kell szállniuk a félelmetes Sao Feng kapitánnyal (Chow Yun-Fat). A világ végéről már nincs visszaút: mindenkinek döntenie kell, kivel és miért száll harcba. Hőseink nem csak saját életükért és jó szerencsájukért küzdenek, de rajtuk áll az is, lesz-e jövője a békés, „tisztességes” kalózkodásnak.

A Tour de France hőskora

A világ legismertebb kerékpárversenyét egy francia sportlap tulajdonosa, Henri Desgrange keltette életre 1903-ban, hogy reklámot csináljon az újságának. A vállalkozás sikerült, a Tour a századik életévén túl is hatalmas reklámerkővel bíró sportesemény, és jóval több is annál. Gyökerei egyszerre nyúlnak vissza az emberi személyiség legősibb, legösztönösebb és legemelkedettebb rétegeibe és mindmáig ezek az érzelmek teszik olyan népszerűvé. A húsz napig tartó verseny a legnagyobb energiát és állóképességet igénylő megmérettetés a világon. Annyi erő és kitartás szükséges hozzá, mintha a résztvevők három héten keresztül minden nap lefutnák a maratoni távot.

Az első Tournon 60 induló állt rajthoz, de közülük csak 21-en értek célba. A távok a mostanikhoz képest gigászi méretűek voltak, gyakran

előfordult, hogy a versenyzők még pirkadat előtt indultak útnak, és csak jóval napnyugta után értek célba. A kerekeseeknek akkor 6 szakaszt kellett megtenniük (most ez a szám 20 körül van), de az össztáv 2428 kilométer volt. Ez átlag 404 kilométer szakaszonként.

A kerékpársport már azokban az időkben is jól fizetett foglalkozás volt: az 1903-as nyertes, Maurice Garin mai árfolyamon számolva mintegy 8 000 000 forintnyi frankkal gazdagabban térhetett haza.

De a Tour üzletileg is nagy sikernek bizonyult: az első verseny az újság példányszámát 30 000-ről 130 000-re emelte. Az esemény rettenetesen népszerű lett, és 1904-ben ez jelentette a rendezőknek a legnagyobb problémát: 88 induló állt rajthoz, és mivel a hosszú távok miatt éjjel is folyt a verseny, ezért a bírók minden igyekezte ellenére sem volt túl nehéz csalni. Egyes versenyzők autóval rövidítettek, mások vonattal... A verseny annyira izgalmas

volt, hogy a szurkolók teljesen vérszemet kaptak: olykor lesben álltak az út szélén, lekapták a rivális versenyzőt a kerékpárról és úgy elverték, hogy fel kellett adnia. Mások szögeket szórtak az útra, vagy hatalmas fahasábokkal torlasztották el. Az események irányítása tökéletesen kikerült a rendezők keze alól...

Mindezen visszaélések eredményeképp az első négy versenyzőt kizárták, és további 29-et marasztaltak el sportszerűtlen viselkedésért.

A következő év nagy változást hozott: 1905-től a dombok emelkedőin is folyt a kerékpárosok közti küzdelem. Igaz, ez a Tour sem volt még teljesen mentes a sportszerűtlenségektől: az egyik versenyző összetörte az ellenőrzőpont tintartóit, hogy az utána jövők ne tudják aláírni a jelenléti ívet, a szurkolók pedig még mindig szórtak szögeket az útra. Becslések szerint 125 kilogramm szöveget használtak el csak az első szakasz útvonalán...

A nyertes az utolsó etap után egész éjjel ivott és szerencsejátékozott a barátjaival, így reggelre sikerült az egész pénznyereményét elvernie. Mindezek ellenére a verseny jóval civilizáltabban folyt, mint az előző évben.

Az emelkedőt is tartalmazó szakaszok újabb lendületet adtak a Tour már eddig is nagy népszerűségének, ezért Desgrange 1910-

ben megkockáztatta azt, amivel addig versenyszervező még nem próbálkozott: valódi hegyeket a versenyzők elé! Elküldte segédjét, Steinest a Pireneusok egyik csúcsára, a Tourmalet-re (magassága 2114 méter), hogy ellenőrizze, járható-e az út kerékpárral. A segéd autójá

félúton egy hófúvás miatt elakadt, ezért gyalog folytatta útját, majd eltévedt az éjszakában a hegyen. Éjjel háromkor talált rá a járőr, akit érte küldtek. Emberünk ezután a következő

Ahhoz, hogy igazán értékelni tudjuk a versenyzők teljesítményét, nem árt tudnunk, hogy milyen felszerelést használtak: váltónak, biciklisruháknak akkoriban még se híre, se hamva nem volt. A kerékpárok körülbelül 12 kilót nyomtak és jó esetben két fokozatuk volt: egy nagyobb a lapos terepre, egy kisebb a hegymászáshoz. Sebességet úgy váltottak, hogy megálltak, kivették a hátsó kereket és megfordították. A mai Tournon a versenyzők 7 kilogrammos bicikliket tettek, amiken 20 fokozat található. A versenypályaként szolgáló utak sem voltak lebetonozva; a porral, kövekkel, sárral, hóval is meg kellett küzdenie a kerekeseeknek. Igaz, manapság is előfordul, hogy az alföldön tikkasztó meleg, majd egy óra múlva kétezerhányszáz méter magasan nulla fok körüli hőmérséklet és eső vagy hó kínozza a versenyzőket. Az első időkben az volt a szabály, hogy a kerékpárosnak külső segítség nélkül kell végigmennie a távon. Így mindenki vitt magával szerszámokat, jó néhány belső gumit, küllőt és még néhány fontos alkatrészt. Az is megtörtént, hogy valakinek eltört a váza, és egy autószerelő műhelybe kéredezkedett be meghegeszteni. Egyszer pedig feljegyezték, hogy az egyik versenyzőnek elszakadt a lánc és több kilométert szaladt a biciklijével, amíg befejezte a versenyt.

távíratot küldte főnökének: „Tourmalet-en átkelés rendben. Az utak járhatóak. Nem gond a kerékpárosoknak. Steines”.

Mikor eljött a verseny ideje, Desgrange-nak nem volt szíve nézni, ahogy a versenyzők felszenvedik magukat a hegytetőre, ezért segítőjét állította oda. Az első ember a pedálokra nehezedve érkezett meg. Steines izgatottan kérdezte: ki ő és hol vannak a többiek? Nem válaszolt, rá se nézett, csak üres tekintettel pedálozott felfelé. A második érkező negyedóra múlva már válaszolt: „Gyilkosok vagytok, igen, gyilkosok!”

Talán ezek a kivételes emberekről és akaratőről mesélő történetek is hozzájárultak ahhoz, hogy a Tour de France olyan nagy népszerűségre tett szert.

Garamvölgyi Gergely
fotók: internet

Airsoft – avagy játékháború

Biztosan sokan ismerik a paintball nevű játékot, de most nem erről lesz szó. Az airsoft szintén – a külső szemlélő szemével nézve – egymás lövöldözéséből áll, mégis más, eltér a paintball-tól. Most nem a két játék (sport?) közötti különbségről lesz szó, hanem magáról az airsoftról. Az airsoft a paintballhoz hasonló, biztonságos, erőszakmentes szabadidősport. Az airsoftban a fegyverek nem festékgolyókat lőnek ki, hanem 6 mm átmérőjű műanyag golyókat, amik nem hagynak festéknyomokat, így sokszor az eltalált játékos „korrektségén” múlik a találat jelzése. A fegyverek teljesen valóságosak, általában 1:1 arányban készülnek, a kiegészítők pedig az eredeti fegyverekben használtakkal meggyezőek. Maga a játék

sokféleképpen játszható. Van olyan, amikor az erdőben dzsungelfestéssel és terepmintás egyenruhákban játszanak egymás ellen, vagy régi épületkomplexumokban SWAT feelinggel játszik egymás ellen két csapat. A játék valóság-hű környezetben, valóság-hű eszközökkel, valóság-hű szituációban történik. A találat itt is „érezhető” és kifejezetten kellemetlen, csípős érzés – tapasztalatból mondom –, habár nem annyira veszélyes szerintem, mint a paintballban. Sok katonai egység használja ezeket az eszközö-

ket a kiképzésben is. Aki szereti a fegyvereket, de nem feltétlenül szeretne katonának állni, annak feltétlenül tudom javasolni ezt a játékot/szabadidősportot. Úgy gondolom, hogy a dolog nagyon közel áll élményben egy igazi bevetéshez, persze csak akkor, ha játékosaink a megfelelő komolysággal állnak a dologhoz. Valamint egy tényleg személyes vélemény: ha ezekkel az eszközökkel vívnák a világ háborúit, azt hiszem, sokkal nyugodtabb lenne mindannyiunk élete...

blázs

Az ezüstöt is értékelni kell

A nemrég véget ért Vizes Világbajnokságon ezüstérmét szerzett vízilabda csapat oszlopos tagjával, Kiss Gergővel beszélgettünk. A szegedi jogi karon végzett játékos mesélt az olasz viszonyokról, a motiváltságról és a sporton túli életéről is.

– *Hogyan összegeznéd a Vb ezüstöt?*

– Csalódottak vagyunk, mert tudjuk, hogy nagy esélyt szalasztottunk el, amellet azert tudjuk azt is értékelni, hogy – bár arany nélkül, de – öt alkalommal zsinórban döntőt játszottunk a 2003-2004-es sikerszéria (4 arany) után is.

– *Milyen volt Olaszországban pólózni? Más az olaszok viszonya a játékhöz?*

– Az olaszoknál – és általában a déli népeknél – az élvonalbeli sportolókat már „campioni”-nak szólítják, vagyis elismerik nemcsak az aranyérmeseket, hanem a közvetlenül utánuk következőket is. Nálunk sajnos az ezüstérmes pólósok sokszor pironkodnia kell a kívülálló kiselőadásait hallgatván, miközben sok sportágban a legjobb 16 vagy 32 közé sem jutunk el.

– *Mindent megnyertél már a sportágban, amit meg lehet nyerni. Mi motivál még?*

– A „fentiekől” kapott tehetség minél jobb kiaknázása a saját – és szurkolóim – örömeire, addig a szintig, amíg az élvezőnyhöz tartozónak érzem magam.

– *Hogyan telik egy napod? Mivel töltödsz fel a fárasztó edzésekre?*

– A délelőtti edzéssel telik, ebéd után van lehetőség a család után a hétköznapi dolgok intézésére. Este újra edzés.

– *Gondolkoztál már azon, hogy később edzősködsz-e?*

– Napi szinten egyelőre még nem terveztem az edzősködséget, de már működik egy aprócska vízilabda iskolám, ahol alkalmanként beugrom a gyerkőcökhöz.

– *Három éve azt nyilatkoztad lapunknak, hogy szeretnéd ügyvédként megvetni a lábát, miután kiöregedtél a sportból. Hogy állsz ezzel a szándékkal?*

– Bojtárkodom egy irodában, és majd másfél év múlva lesz lehetőségem nekifutni a szakvizsgáknak.

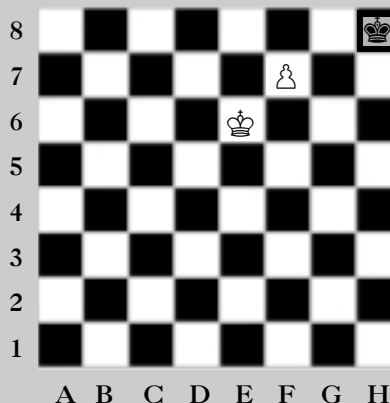
– *Üzenj valamit a Hökkentő olvasóinak!*

– Kitartást kívánok mindenkinek a vizsgákhöz és sok sikert az egyetemre évek után!

H. J.

A Pál Imre emlékére alapított Tégy az erőszak ellen – Pál Imre Fair Play Díj-at az idei évben (az SZTE hallgatóinak szavazatai alapján) a C ligában játszó **gabApróETSZK** csapata nyerte. Gratulálunk. A díjátadóról júniusi számunkban részletesen beszámolunk.

Sakkfeladvány

Hökkentő pontverseny

A megfejtéseket a **sakk@lezersalon.hu** címre várjuk!

E havi feladványunk a következő:

Legkevesebb hány lépésben tud világos mattot adni?

Figurák:

Világos: Ke6, gyalog: f5

Sötét: Kh8

Beküldési határidő: június 4.

A helyes megfejtők vagy a megfejtéshez legközelebb állók között Hökkentő pólókat sorsolunk ki.

Előző rejtvényünk megfejtéséért

Hökkentő pólót nyertek

Farkas Attila és Bakota Tibor

(Átvehető szerkesztőségünkben 10-14-ig)

Gratulálunk!

A feladványt Dupsky László készítette.

Az élet focis oldala

Nyolcadik alkalommal rendezték meg a Borsodi Egyetemi Kupát Szegeden április 26-án, a Hattyas sori sportpályán. Idén 15 fiú- és 2 lánycsapat nevezett. A versengésre egyetemünkről, ahol a három legjobb csapat jutott tovább a döntőbe, vagyis a lányok automatikusan továbbjutottak, a fiúk pedig nagy csatákat vívtak a dobogós helyekért.

A 20 darab Borsodi söröskupa beszerzése (a nevezéshez volt szükséges) nem lehetett kihívás a fiúknak, hiszen sokan nap mint nap söröznek valamelyik helyi kocsmában vagy épp odahaza a tévé előtt. A kupabeküldés után nem volt más teendőjük, csak készülniük kellett az április végi összecsapásra.

A hajnali esőzés után napfényes, meleg idő lett,

ami sokakat vetkőzésre ingerelt, így fiúk sokasága napozott a pihenőidőben a domboldalon. Persze nem a fiúk teste, hanem a játéku volt a döntő!

Az országos döntőt május 12-én rendezték meg Debrecenben, ahol a szegedi ATOMSZEFŐ elsőprő győzelmet aratott, így ok vehetnek részt egy Bundesliga mérkőzésen.

Rácz Bea

Képek: Garamvölgyi Gergely

Egy kis csóktörténelem

Egy csók és más semmi

Szenvedélyes, félénk, első, utolsó, nyálas, nyelves, édes, keserű. Csupán pár jelző, amellyel a csókot illetjük. Csókot kaphatunk a szánkra, az orrunkra, a kezünkre, a homlokunkra, a nyakunkra, de akár a könyökünkre vagy a lábujjainkra is. Mindegy. A lényeg az, hogy aki adja, az szeressen, és mi viszonzszeressük. Annyira természetes dolog, hogy ritkán beszélünk róla, inkább csak élvezzük.

Egy kis csóktörténelem

Az első utalást a csókra az írott forrásokban az i. e. 1500-as években találjuk, mégpedig a védikus szanszkrit nyelven írt szövegekben. Itt azonban még nem a mai értelemben vett csókról írnak, hanem az ún. eszkimó-pusziról, amikor az orrunkat dörzsöljük össze. Arról, amit ma a többség csóknak nevez, csak a 6. századból van utalás, méghozzá a mindenki számára jól ismert Káma Szutrában. A középkori Európában a csók háttérbe szorult, hiszen a katolikus egyház elítélte az érzelmeknek e módon történő kimutatását. Japánban és Kínában a mai napig rossz szemmel néznek arra, aki a nyílt utcán ajkát más ajkára illeszti. A csók tehát nem velünk született ösztön, habár egyes feltételezések szerint kialakulásában fontos szerepet játszottak a természetes emberi szagok. Érdekes, hogy illatunk árukkodó lehet főként az ellenkező nem számára. Hajdanán az emberek úgy köszöntötték egymást, hogy közel hajolva a másikhoz az arcon található izzadságmirigyeket szagolgatták, s eképpen igyekeztek megismerni a másikat. A csók azonban ma sem általános mindenhol. A mai napig léteznek olyan társadalmak, amelyekben nem szokás csókolózni.

A férfiak által legszívesebben csókolgt testrészek

Egy, a közelmúltban végzett felmérés azt szeretne volna kideríteni, hogy a férfiak a nőknek melyik testrészét csókolják meg a legszívesebben. A válaszolók többsége, 39 %-a a nyakat jelölte meg. Ez valóban egy kifejezetten érzé-

keny tájék, csak akkor van vele probléma, ha túlzottan csiklandós a csókolgatott hölgy. Az ajkak és a mell is kitüntetett hely a férfiak véleménye szerint. Mindkét testrész a dobogón végzett. Az erősebbik nem tagjai közül sokakat felcsigáz a női láb látványa, nem meglepő hát, hogy a combok végeztek a negyedik helyen. A homlok első ötbe való bekerülése azonban számomra meglepő. Szerintem az az atyai csók helye. A térdhajlatok, a has, a nemi szerv és a fenék egyaránt 3 %-ot kapott. Végül a fülcimpára a válaszadók csupán 1 %-a szavazott.

Csókolj meg, és megmondom, ki vagy

Az a nő, aki ajakcsücsörítéssel csókol, nehezen megközelíthető, az igazának tartogatja magát. Valójában fél kimutatni az érzelmeit, mert úgy érzi, ha kiadja magát, akkor könnyen sebezhetővé válik. A harapós nővel vigyázni kell, hiszen legszívesebben felfalná a férfit a heves szere-

lemtől, könnyen behálozza a férfiakat. Az a nő, aki minden helyzetben a nyelves csókot részesíti előnyben, az élvezetek rabja, a legtöbb férfi vágya, hiszen bármikor „csücsrakészen” áll. A cuppanós csók gondtalanságról árulkodik, játékos és természetes.

Egy kis statisztika

Az átlagos csók tíz másodpercig tart. Egy felmérés szerint mi magyarok általában napjában négyszer csókoljuk meg a párunkat. Egyedül az olaszok előznek meg minket, a napi öt csókkal. A franciák három, a németek kettő, a svédek pedig egyetlen csókot váltanak naponta. A világ leghosszabb csókja 30 órán és 45 percen át tartott. A rekorder pár olyannyira kimerült közben, hogy kórházi kezelésre szorultak. Kimutatták, hogy azok, akik rendszeresen csókolóznak, minimum öt évvel tovább élnek. Ennek oka, hogy eme tevékenység megemeli a pulzusszámot, megnöveli a vérnyomást, és nem utolsósorban 34 arcizmot mozgat meg.

Vagyis csókra fel, akinek lehetősége van rá, az ünnepelje meg párjával július hatodikán a csók világnapját. Nemcsak egy kellemes élményben lehet része, de még az egészségét is megőrizheti.

Fenyessy Gréti

Színkavalkád IV.

A gondolkodást serkentő sárga

A megvilágosodott, az értelmes, a tudást kereső ember színe. Talán ez az a szín, ami a legpozitívabban hat ránk, emberekre. Többek között élénkíti az idegműködést, vidámmá és nyitottá tesz, lelki és fizikai problémáink leküzdésében egyaránt segít.

Tesztek bizonyítják,

hogy segíti a gondolkodást, mert aktiválja agyunk vizuális központját.

A gyorsabb, könnyebb tanulás érdekében a legfontosabb adatokat húzzuk át sárga kiemelő filccel.

Valamikor Kínában csakis a császár hordhatott sárga színű ruhát, csakis őt illette meg e szín viselése.

A sárga az életet jelképezi, hiszen a Nap színe, melytől az életadó energiát kapjuk. Ne keverjük más színnel, mert az könnyen megtörheti, s elveszíti jótékony hatásait. Túlzott használata sem ajánlatos, hiszen azzal elveszíthetjük azt a harmóniát, amelynek a létrehozására törekedtünk. Gondoljunk mindig arra, hogy a kevesebb az több.

A kisebb tereket célszerű sárgára festeni, hiszen közismert, hogy tágítja a teret. Vidám hangulatot kölcsönöz egy-egy nagyobb bútorabbnak, de vigyázzunk, kerüljük a rikító sárgát! Élénkebb árnyalatait inkább olyan helyeken használjuk, ahol csak keveset tartózkodunk, például a lépcsőházban.

A padló színe sose legyen sárga, mert nem fogjuk biztonságosan érezni a rajta való járását. Ez minden világosabb színre igaz.

A pesszimista emberek általában nem szeretik a sárgát, inkább az optimista, derűs emberek színe. Ha valaki depressziós, boldogtalan, vegye magát körül sárgával, hiszen ezáltal feltöltődhet életkedvvel.

F. G.

A világ, ahogyan egy mágus látja

Ezotéria és a valós világ

Sokszor mondták már azt nekem, hogy úgy lennék a helyedben. Mert hogy olyan jó a jövőbe látni. Ezt akkor szokták mondani, amikor megtudják, hogy ezotériával foglalkozom. Jó-

kat szoktam mosolyogni, amikor valakit megkérdezek, hogy mit gondol, mit csinállok. És a várt seprűs, kristálygömbös választ kapom, nem is említve a fortyogó üst felett görnyedést, miközben mormogok valamit, és dobálom bele a kígyó farkát, macska szőrét, kutya lábát és az egyéb kis apróságokat... Szó se róla, ez csak a kitárlt, filmekben látottaknak a valóságba történő átültetése.

Úgy gondolom, hogy azok, akik „boszorkánynak” és „mágusnak” vagy bármi másnak nevezik magukat, nem mások, mint a többi normális ember, csak különlegessé akarnak válni. A kérdés az, hogy tényleg különlegessé tesz-e valakit, ha a kezében egy jóslás-

ra alkalmas kártyapaklit lóbál? (Az már más kérdés, hogy ért-e hozzá.) Én nem tartom magam se különlegesebbnek, se jobbnak a hobimb miatt, és nem is nézek le senkit az ő hobbjá miatt. Soha nem kezdek tértgetni, de elvárom, hogy azt a minimális tiszteletet, amit megadok, én is megkapjam.

Érdekes dolgok ezek, szerintem mindenki tisztelhető valami miatt, és

nem árt, ha segítséget kérünk néhány dologban, főleg, ha az illető ért hozzá, mi magunk pedig nem.

Szóval egymásra vagyunk utalva, és jó lenne, ha tényleg – akár önzetlennül is, de – tudnánk segíteni másokon, és szeretnénk is ezt megtenni.

(Szívesen fogadom az esetleges észrevételeket, kérdéseket e-mailben.)

Szekerczés Norbert
(abroxo@citromail.hu)

YOM●YOM●YOM●YOM●YOM●YOM●YOM●YOM●YOM●

Holdhoroszkóp

„A Hold a lélek tükré”
(Kathie Kai-Thian)

A holdhoroszkóp MINDENKINEK szól! Nem csak az aktuális kiemelt jegyeknek, mivel a Hold *mindenkire* hatással van, a hangulatunkra, a közérzetünkre, a dolgokhoz és az emberekhez való hozzáállásunkhoz, ezáltal minden tevékenységben kifejti a hatását.

Május 16.
Újhold – Bika

A Bika alapján véve szívós, sokat kibíró, de nyugodt természetű jegy. Érdemes tervezgetni, gondolkodni ebben a néhány napban.

Május 23.

Növekvő félhold – Oroszlán
Megvalósítás, figyelem, fegyelem – ez jellemezheti ezt a napot. Érdemes odafigyelni, hogy ne legyünk túl nagyképek és fennhéjázók, mert sok ember számára unszimpatikussá válhatunk.

Június 1.
Telihold – Nyilas

Küzdelem, bátorság, harciasság kerülhet előtérbe ezekben napokban. De lehet, hogy beköszönt a szerencse korszaka is...

Szekerczés Norbert
(abroxo@citromail.hu)

YOM●YOM●YOM●YOM●YOM●YOM●YOM●YOM●YOM●

Neptunusz

A legkisebb és egyben naprendszerünkben a legkülső óriásbolygó. Előfordul, hogy a Plútó mögé kerül, annak elnyúlt pályája miatt. Olyannyira távol fekszik a Naptól, hogy azt felfedezése óta még egyszer sem kerülte meg. Ehhez ugyanis 165 földi évre van szüksége. Nevét egy római istenről, Neptunról, a tengerek uráról kapta. Ennek oka a bolygó jellegzetes kék színe. Neptun a görög mitológiában Poszeidónnak, az egyik olümposzi főistennek felel meg.

Több holddal is rendelkezik, közülük a Triton és a Nereida a legnagyobb és legismertebb. Utóbbit Kuiper fedezte fel 1949-ben,

mintegy száz évvel azután, hogy Le Verrier francia csillagász számításai alapján J. G. Galle, a berlini csillagvizsgáló egyik munkatársa megtalálta a Neptunuszt (1846. szeptember) a matematikai csillagászat óriási diadalaként. Igen ám, de angol csillagászok azzal álltak elő, hogy egy bizonyos John Couch Adams már 1845-ben, vagyis egy évvel korábban megadta a bolygó égi helyét. A dicsőség tehát az övé lett, de csak pár évtizedre. Később ugyanis megtalálták Adams elveszettnek hitt feljegyzéseit, amely nem támasztotta alá az angol csillagászok által elmondottakat. Kiderült, hogy Adams valóban vizsgálatokat folytatott, de helytelenül adta meg a bolygó koordinátáit, azok alapján lehetetlenség lett volna a Neptunuszt megtalálni. Valóban Le Verrier volt tehát az a nagyszerű elme, akinek sikerült ez a bravúros felfedezés. Ez azonban csak egy véletlen figyelemtelenség miatt történt így.

Valójában már 1795-ben megtaláljuk egy katalógusban a Neptunuszt, amelyet de Lalande állított össze. Ebben több mint negyvenezir csillag pontos helyét írta le. Csakhogy az egyik csillag nem csillag, hanem maga

a Neptunusz. De Lalande azonban nem vette észre a hibát, melynek következtében egy hatalmas új felfedezésről maradt le.

A bolygó leginkább a Jupiterhez és a Saturnuszhoz hasonlít, többek között abban, hogy kétszer annyi hőt sugároz ki, mint amennyit a Naptól kap. Kevés kráter található rajta, ami arra enged következtetni, hogy felülete fiatal. Légköre nagyrészt hidrogénből áll. A naprendszerben eddig észlelt legnagyobb szélvihar a Neptunuszon tört ki, és sebessége mintegy 2000 km/óra volt.

Egyetlen űrszonda közelítette meg mindeddig a Neptunuszt, méghozzá a Voyager-2 1989. augusztus 25-én. Ekkor derült ki, hogy a bolygó két keskeny, illetve egy halványabb és egy szélesebb gyűrűvel rendelkezik. Imke de Pater és munkatársai 2002-ben és 2003-ban egy hatalmas teleszkóp segítségével tanulmányozták a Neptunuszt. Megfigyelték, hogy a gyűrűk 1989 óta egyre halványodnak. Csupán a Liberté nevű ív maradt meg, a többi eltűnt.

A Voyager-2 a már addig ismert két hold után további hatot fedezett fel, melyek valószínűleg egy nagyobb hold maradványai lehetnek. A legérdekesebb jelenségeket a Tritonon észlelték, melynek hőmérséklete –235 Celsius fok, s ezzel naprendszerünk egyik leghidegebb pontja. Hatalmas vulkánkitörései, melyek során akár nyolc kilométerre is felszállhat a vulkáni hamu, méltán teszik izgalmassá a tudósok számára.

Fenyecsi Gréti
fotók: internet

Agresszív mesefilmek

Két anyuka azon panaszkodott a minap, hogy ezek a mai mesefilmek egyáltalán nem a szeretetet és a békét sugallják. Nincs olyan rajzfilm, melyet bátran levetítenének gyermekeiknek. Panaszkodtak arra a szerencsétlen Bambi-ra, aki elvesztette az édesanyját, Arielre, aki eladta lelkét (illetve hangját) az „ördögnek”, Vukkra, akinek a vadász lemészárolja a családját, Hófehérkére, aki hét férfival lakik együtt, meg úgy alapjában mindegyre. Egyedül Eperke és a Futrinka utca állta a sarat. Jó, elismerem, hogy ezek a mai japán animációk túlszűfoltak az öldö

séstől, a harcoktól. Na de Süsüt és Vukkot veszélyesnek tartani mégis csak túlzás. Elvégre csak egy egyfejű sárkányról van szó. Így kerültem tűzharcba a kislányos anyukákkal. Akármilyen mesét említettem (illetve próbáltam megvédeni), szégyent vallottam. Pumukli csak egy kitalált lény, és amikor az egyik anyuka kislánya meglátta, ő is elkezdett egy láthatatlan figurával beszélgetni. A Dörmögő családban a kis lurkóknak csak a rosszon jár az esze. A színes Szíves Boesok és az Én kicsi pónim bebizonyítja, hogy ha a hasadra vagy a fenekedre szívárványt tetováltatsz, te is tudsz varázsolni. A Csip-Csip Csodákat, a Nagy ho-ho-horgaszt, Vízipókot, a Rózsaszín Párducot és Niels Horgersont már nem is említtem. Kifogást találtak a Gumimacikra, Cápalira és Cápetire, és Vili, a verébre is.

Belegondolva nem is tudom, én hogy nőhettem fel rajtuk. Én még a Tom és Jerry-t és az Inci-fincit is néztem, mégse ejtettem a macskám fejére egy vasalót. És mi a helyzet a Disney filmekkel? Azt már tudjuk, hogy Bambi és Ariel elbukott a próbán. Szegény Simba is elvesztette apukáját, ami megint csak könnyeket csalt a gyerekek szemébe. Balu kapitány és a Csipet Csapat jó eredménnyel végzett. Őket szabad nézni, de csak néha-néha. A mai Disney,

mint a Jégkorszak, a Verdák, a Garfield és a többi majd csak tizenkét év felett lesz ajánlott. Már előre kíváncsi vagyok, ezek a lányok milyenek lesznek tizenévesen. A japán animációkról csak annyit, hogy ezt még én sem engedném nézni a gyerekeimnek. Ezzel kapcsolatosan egy élményem is van, amikor egyik

alkalommal barátnőmnél voltam, az alig öt éves húga egy ilyen rajzfilmet látott a televízióban. A főhősnek, ami egy kutyafejű, patás, gyíkfarkú állat volt, levágták a fejét, amiből egy ideig ömlött a vér, majd újra összeforrt. Aztán a főhős csak annyit mondott: döögölj meg. Erre Erika megfordult és a hallott mondatot megismételte. Nekem. Ez volt az a pont, amikor barátnőm fogta a távkapcsolót és kikapcsolta a tévét. Mire Erika örjöngeni kezdett. De hiába. Azt hiszem, jobban is jártunk. Ki tudja, milyen szavakat sajátíthatott volna még el. Biztos sokan olvastak, hallottak, láttak olyan balesetet, mely pont ezeknek a hihetetlenül fantázia-

dús és erőszakos filmeknek tudható be. Nem vagyok gyerekpszichológus, így nem állítok fel diagnózisokat, vajon mi is játszódhat le egy öt-éves fejében, mikor ezeket a képsorokat látja. De mivel nem érti, nem fogja fel, nem is tudja eldönteni, hogy amit lát, hiteles-e vagy sem, jó vagy rossz, pusztán megjegyzi, elismétli anélkül, hogy a szavak jelentésével tisztában lenne.

Mégis az a sajnos, hogy a mai gyerekek csak ilyen mesékből válogathatnak.

Nekik Benedek Elek és az igazságos Mátyás király már nem mond semmit. A televízió kiszorította a mesekönyveket és ifjúsági regényeket. Sok helyen már nem is divat a felolvasás meg az esti mese.

Erről a végtelenségig lehetne írni. Most mégis visszatérve egy kicsit azokra az anyukákra, akik még Vukkot sem merik levetíteni a gyermeküknek: ha egyesek szerint kifogásolható Süsü vagy Pumukli, felteszem a kérdést: hol kezdődik az agresszió napjainkban?

Börzsök Rencsy

Szimbólumok V.

Számok és a hozzájuk rendelt tulajdonságok

- 1: nyitottság, férfiaság, teremtés, fizikai erő, egyediség, merevség, határozottságra, győzelemre törekvés, vezetői hajlam
- 2: befogadás, érzékenység, nőiesség, lelki erő, romantika, művészi érzék, intuíció
- 3: kapcsolatteremtés, kommunikáció, információátadás, büszkeség, változékonyság
- 4: határozottság, szilárdság, összpontosítás, akaraterő, komolyság, igazság, precizitás
- 5: kreativitás, játékoság, rugalmasság, kockázatvállalás, anyagi sikerek, szenvedély
- 6: művészi kreativitás, érzékenység, érzelmi biztonság, béke, nyugalom, védelem
- 7: határozottság, célirányosság, utazás, filozofikusság, misztika, egyéniség, vonzerő
- 8: pontosság, zártság, rejtélyesség, kiszámíthatatlanság, erős érzelmek, szellemiség, misztika, végtelen lehetőség
- 9: magas szintű szellemiség, romantika, erős akarat, öntudat, szenvedély, tehetség, misztika

SzeNo

axelero
internet

Zamat	Megszerez	Centiméter	Bornóvény	Autómárka	Talajfajta	Milligramm	
Megfejtés (1)	Szemfűtés	Rámarad		Gróf			
Egyedül	60% Valéri		Tág	Pokoli			Megfejtés (3)
	Megfejtés (2)		Porrá zúzott anyag	Arzén		Páratlanul soha!	
Tova		Kering		Tavaszi szín		Kutya	
...ámmal		Földre huppan		-érti kiskabát		Tetszetős	
			Verecsé (szileng)		Elismervény		
Közép-merikai állam stentisztelet				Páratlanul lázít!		Laurencium	
				Kárára van		A sajtot aprította	
		Nádor (Aba ...)			Charles éneke (1930-2004)	Méh egység	
Orvos	kenyérstű alapanyaga			lőtagként el			Newton
	Ébred			Tűrhoz hasonló jellemző			
		Zúditó			Belül maszkol!		
		Fás			Aláírás		
Kugli			Meles meles	Skicc			Watt
Némán toll		áratlan Ráb		Összeesik			
Meg még		degennyelv ovábbképzési központ	Adámka			Pest megyei település	Páratlan emóció!
		Példaképe			z RHCP tagj		
		Állóvíz			Forint		
Ceresztűlvár			Urán	énykvantum			

REJTVÉNY

E havi rejtvényünk
beküldési határideje:

2007. június 4.

A helyes megfejtők között a
tegyükfelhogy zenekar CD-jét és

Hökkenítő pólót sorsolunk ki.

Előző rejtvényünk megfejtése:

Goethe: „A legnagyobb
vágyam tudod mi?

Saját árnyam átugorni.”

tegyükfelhogy CD-t nyert:

Gösi Csaba

Hökkenítő pólót nyert:

Faragó Máté

Gratulálunk!

(Az ajándékok átvehetőek szerkesztőségünkben munkanapokon 10-14-ig)

Sütés, főzés!

Répából készült ételek

Gyermekkorunkban mennyit ugattak minket az okos felnőttek, hogy együk meg a levesből a répát is, mert akkor tudunk majd fütyülni! Én szépen meg is ettem mindet, fütyülni viszont a mai napig nem tudok. Pedig sokat gyakoroltam a tükör előtt, hiába. A répát még mindig nagyon szeretem, de ma már fütyülök arra, hogy fütyülök-e majd tőle.

A répa nagyon egészséges, és nem is gondolnánk, mennyi mindent el lehet készíteni belőle. Általában a húslevesben találkozunk vele, de akkor is otthagyjuk. Íme néhány könnyen elkészíthető, de ami még ennél is fontosabb, ízletes répaelétel.

Répatorta

Hozzávalók:

25 dkg reszelt répa, 12 dkg vaj, 10 dkg cukor, 2 tojás, 25 dkg liszt, 1 csomag sütőpor, 1 kávéskanál gyömbér, 1 kávéskanál szecscsendió, 3 evőkanál tejszín

A vajat a cukorral kikeverjük, majd hozzáadjuk a tojásokat, és beleforgatjuk a reszelt sárgarépát is. Ezután a sütőporral elkevert liszt és a fűszerek következnek. Miután a tejszín is hozzáadtuk, kivajazott sütőformába öntjük. Előmelegített sütőben, alufóliával letakarva 150 fokon 45-50 percig sütjük, majd levesszük róla a fóliát, és 10 percig tovább pirítjuk.

Répás burgonyagombóc

Hozzávalók:

2 db sárgarépa, 40 dkg burgonya, 2 fej hagyma, liszt, olaj, só, bors

Meghámozzuk a burgonyát, és a karikákra vágott répát két külön lábasban, sós vízben megfőzzük. Az egyik fej hagymát olajon üvegesre pároljuk, a másikat karikákra vágjuk, lisztbe forgatjuk és forró olajon ropogósra pirítjuk. A megfőtt répát és burgonyát leszűrjük, és burgonyanyomóval összetörjük. Ezután borsozzuk, és belekeverjük a párolt hagymát. A masszából gombócokat formálunk, tányérra helyezünk, és ráteszük a ropogós hagymakarikákat.

Répa leves

Hozzávalók:

50-60 dkg répa, 1 fej vöröshagyma, 2 dl tejszín, 2 evőkanál liszt, 2 erőleveskocka, margarin, szecscsendió, só, bors

Az összeaprított vöröshagymát a margarinon megpirítjuk. Ezután felengedjük 1,5 l vízzel, és bele tesszük az összekarikázott répát, 2 leveskockát és puhára főzzük. Ha megfőtt, a lével együtt összeturmixoljuk. A tejszínnel összekevert lisztet beletesszük a levesbe, borsozzuk, sózzuk, szecscsendióval ízesítjük. Folytonos keverés mellett átforraljuk. Ha habverővel keverjük, úgy krémesebb lesz. Akár tésztát is főzhetünk bele.

E.N.

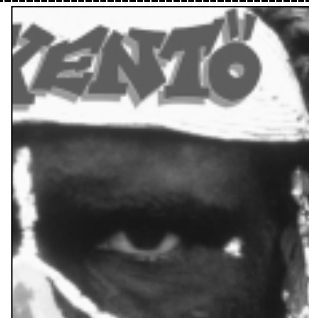
A HÖKKENTŐ
a Magyar Egyetemi
és Főiskolai Sajtó
Egyesület tagja

Kezdeményezésünk
támogatói

A lap az Európai Unió
támogatásában részesül

Hökkenítő – a szegedi hallgatók lapja • Főszerkesztő F. Szél Ildikó • Főszerkesztő-helyettes Bíró Csaba • Szerkesztő Rácz Bea • Munkatársak Balázs Marietta (színház), Boros Tamás (szösszenetek), Fízel Nikolett (bájtál), Garamvölgyi Gergely (fotó), Huszka János (sport), Jenei Emese (@egyetemista), Kádi Péter (irodalom), Pál Imre, Ruzsinszki Anita (zene), Székely László (mappa, nézőpont) • Hirdetés Alattyányi István 30/40-37-963 • Felelős kiadó Forró Lajos • Szerkesztőség és Kiadóhivatal 6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6., telefon/fax: 62/544-759 • Drótposta hokkento@freemail.hu • Kiadja a Fialatok a Dél-alföldi Média Alapítvány • Törlesztés és nyomdai előkészítés SPFO • Borítóterv Márok Attila • Megjelenik 6000 példányban Lapengedély száma 75.672/1997 • Nyomda Bába és Társai Kft. 62/464-015 • Lapalapítók: Forró Lajos és Jancsák Csaba • A megjelent hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! • Lapunk előjegyezhető a szerkesztőség címén: 105 Ft/szám. • A lap megjelenését az Európai Unió és a Mobilitás Ifjúsági Szolgálat támogatta • ISSN 1585-1605

Lapunkat rendszeresen szemlézi
Magyarország legnagyobb
médiafigyelője az

Gyógy-szertár

SAKÉRTŐNK:
DR. SZEMERÉDI ISTVÁN

HPV fertőzés

A Humán Papilloma Vírus (HPV) és a méhnyakrák kapcsolata régóta ismert. A téma aktualitását a közelmúltban megjelent vakcina adta, mely lehetőséget nyújt a betegség megelőzésére.

A HPV fertőzés a nemi érintkezés útján terjedő betegségek közül az egyik leggyakoribb. Egy magyarországi vizsgálat szerint a fertőzöttek száma a 17-22 éves korcsoportban volt a legmagasabb, majd a fertőzés gyakorisága az életkor előrehaladtával csökkent.

A szexuális fertőződés után a vírus 6-8 hónap után bejut a sejtmagba, ezt követően a szervezet immunreakciói a betegek egy részénél leállíthatják a kóros folyamatot, egy részükénél pedig elindul a malignus transzformáció (kóros átalakulás). Az esetek egy részében – évek múlva – megjelenik a rosszindulatú daganat. A lappangási idő alatt sajnos nincs lehetőség a gyógyításra, mivel terápiás vakcina nem áll rendelkezésre.

A megelőzést szolgáló vakcina már kapható. Társadalombiztosítási támogatása – reméljük egyenlőre csak – nincs, így az oltás közel 100 000 Ft-ba kerül. A tervek szerint a megelő-

zést nyújtó védőoltás alkalmazásával nemcsak a fertőzések, hanem a vírusok által okozott jó- és rosszindulatú megbetegedések számát is jelentősen lehetne csökkenteni.

A Dr. Szemerédi Orvosi Kft. rendelései: hétfőtől péntekig 8.00-12.00, délután 15.00-17.00 között.

Kérjük előzetes bejelentkezéseket!

Háziorvosi rendelés: 8.00-11.00, illetve 16.00-17.00, péntek délután sürgős esetekben 14.00-16.00.

A központi városi ügyelet hétköznapokon 16.00-tól másnap 7.30-ig áll a betegek rendelkezésére, hétfévén (ünnepnapi) 7.30-tól 7.30-ig. Cím: Kossuth L. sgt. 15-17. Tel: 474-374, valamint a 104.

Várom kéréseiket és javaslataikat a
drszemeredi@online.hu -n.

Dr. Szemerédi Orvosi Kft.

6725 Szeged, Korda u. 18.
(a Kálvária téren) Tel.: 444-493

Horoszkóp

2007. április 15. – május 15.

Készítette:
Győri-Farkas Zsuzsanna,
kineziológus, természetgyógyász

Nyilas ♏ – Sokan gondolják azt, hogy aki kitálta a pénzt, azt kellett volna... hát? Június közepére minden jóra fordul. Sokan kinyögik a tartozásait, te is. Szerelem édes madarai „rádtoznak”. Pedig rádrepülhetnek már. Nyomulj te, repülj rá te. TE!

Bak ♉ – Szeretted a sokadalmat magad körül. Szeretted a jókedvet, vidámságot, a gondtalan szórakozást. Hívd meg barátaidat. Party! Martini kell! Tépd szét a felsőrészed. Ide löjtek! Ide, Ámor szerelmes nyilai! Eltalálnak.

Vízöntő ♒ – Az éneklő kristálytál kódolt ősi üzeneteit boncolgató. A hangzás gyönyörű, és sejtjeid alkotóeleméig hatol. Újjá születés? A rezonancia emlékeztet ősi erődre, feltölt a spiritualitás élményítően zsongó eszenciáival. A kábulat tökéletes. Végre, nem a földön vagy!

Halak ♓ – Állj meg, ülj le. Élvezd, amit eddig elértél. Miért hajtod magad? Miért hajtasz másokat? A tempó egy kicsit már aberrált. A hajszá értelmetlen. Vannak dolgok az életben, amiket nem lehet erőltetni, megerőszakolni. Vedd tudomásul, hogy tiéd a lét. A te léted, és senkinek nincs köze hozzá!

Kos ♈ – Minden izgat, minden érdekel. Mindenről akarsz tudni. A kellő információ mindig időben eljut hozzád. Ami nem az, nem is volt fontos. Hát igen, összerakni dolgokat csak információk birtokában lehet. Kérdés: jó-e ez neked? Lehet!?!?

Bika ♉ – Várjuk a „sültgalambot”. Kivárás – így már szebb! Hát igen, most ez a legmegfelelőbb, amit tehetsz. Elindítottad az eseményeket, a többi már nem rajtad múlik. Isten hivatalai lassan örölnék. Be kell tartani az „ügyintézési időt”.

Ikrek ♊ – Sok kicsi apró teendő, sok kicsi bosszúsággal. Összegyűlt. A nagy dolgokat hagyd júliusra. Most csak az uncsi, de megoldandók vannak. A rózsaszín álom valóra válik júliusban. Még dédelgesd egy kicsit.

Rák ♋ – Forró drót, piros telefon. Te veszed fel. Téged hívnak. Nem is gondolnád, mennyire meg fogja ez változtatni az életedet. Ezek nem váratlanok, ugye? Hát bejöhét neked is a tuti. Úgy legyen!

Oroszlán ♌ – Új tét, új nyereség. Kiszabadulás a kényszerű elvárások és teendők fogságából. Itt az alkotás, önmegvalósítás ideje. A krisztusi kor előtt? Igen! Lendület, aktivitás, formabontás, szerelem, minden. Igen! Ujjé!

Szűz ♍ – Szabadság, szerelem. Ha együtt van, az akkor nagyon tuti. Kár, hogy mindig társul hozzá még egy-két dolog. Miért gondold, hogy az élet felhőtlen? Jó tanács: akkor kell napozni, amikor süt a nap. Rád most igen. Töltődj fel. Kell a tartalék.

Mérleg ♎ – Piros-fehér csfok napernyő alatt, napozóágyon „szivólázod” a kis laza koktéldodat. Ki ne irigyelne? Korai nyaralás, vagy megkezdted évi rendes szabadságod? Nem érdekelnek a hétköznapok. Aha. Jó is ez egy darabig.

Skorpió ♏ – Sajnos nem úgy alakultak a dolgok, ahogy szeretted volna. No, sebj! Augusztusban lazán helyrehozod. Addig még részt kell vegyél egy-két olyan tömegmegmozduláson, amin nem szeretnél. Családi, munkahelyi, haveri pofavízit.

Gyógynövények

Erdei aranyvessző: Forrasztófűnek, aranyos istápfűnek vagy veres gyűrűfűnek is nevezik. Ezt a gyógynövényt erdőszéleken, vizesárokban, bozótokban és erdei tisztásokon lehet megtalálni. Aranysárga virágzatát júliustól októberig gyűjtik. A vesebetegségek kiváló gyógyszere. Virágzata és levelei hűsítően hatnak, vízhajtó hatásúak. Közsósárga galajjal, fehér vagy sárga árvaszalánnaal összekeverve vesemedence-gyulladás és művese kapcsolat esetén is alkalmazható. Mivel a vesék minden érzelmi folyamatot leereagálnak, ezért van, hogy egy lelki megrázkódás esetén a vesék megbetegszenek. Az erdei aranyvessző olyan gyógynövény, amely az ember érzelmi állapotát igen kedvezően befolyásolja. Éppen ezért, ha csalódás ér minket, vagy más lelki megterhelést kell elviselnünk, feltétlenül igyunk aranyvesszőteát.

Fehér fagyöngy: Puha fákra élősködő cserje, levelei örökzöldek és zöldessárga színűek, bogyói fehérek, kissé üvegesek, belül nyálkásak és ragadósak. Régi nevén gyöngybuckónak, enyvbogyónak, bábasperőnek is nevezik. A kelta papok szent növényként tisztelték, amely minden bajra jó. Gyógyfűves orvosok biztos hatású szerként alkalmazták epilepszia ellen. Manapság krónikus görcsökre használják. Mivel a fagyöngy az egész mirigyrendszert igen kedvezően be-

folyásolja, kiváló anyagcserezabályozó szer. Ugyanakkor annyira jó hatással van a hasnyálmirigyre, hogy cukorbetegségnél a folyamatos teakúra megszünteti a kiváltó okot. Alkalmas még a hormonháztartás rendetlenségénél fellépő panaszokra, érlemeszesedésre, gutaütés esetén, orrvérzésre, szívbetegség esetén.

Kakukkfű: Népi neve vadsombor, tömjénfű. Napos mezőkön, cserjésekben, ritkák erdőszéleken. Sok fényre és melegre van szüksége, homokon vagy mészköves talajon él. Virága lilás színű. Már az antik kultúra-

ban is jól ismerték a kakukkfűvet. A hagyomány azt mondja róla, hogy serkenti a vizeletkiválasztást, szülésnél meggyorsítja a gyermek világrajövetelét. Jó orvosság bénulás és idegmegebetegetedés esetén. Reggel a kávé helyett egy kakukkfűtea szellemileg felfrissít, jót tesz a gyomornak és jó közérzetet biztosít.

DéeN

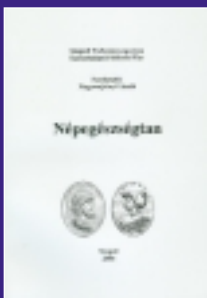

Újdonságok a JGYF Kiadó boltjaiban

Egészség és nyelv.
Mire alkalmas a neurolingvisztika?
Érdekes szakkönyv a nyelvi patológiákról és az emlékezeti működésről.

HOFFMANN ILDIKÓ – NÉMETH DEZSŐ:
Fejezetek a neurolingvisztikából
SZEK JGYF Kiadó,
124 oldal, 1.423,-Ft

Megőrizhetjük-e egészségünket? Mit tehetünk?
Szakmai jegyzet az Egészségügyi Főiskolai Kar hallgatói számára, de minden érdeklődő tanulhat belőle.

NAGYMAJTÉNYI LÁSZLÓ (szerk.): Népegészségtan
JGYF Kiadó, 2006. 204 oldal, 2.603 Ft

„Az ember szabadnak és egyenlő jogúnak születik, és az is marad.”
Érdekes szakkönyv vizsgálja az egyenjogúság problémáját a magyar közjog fejlődésében.

KISS BARNABÁS:
A jog egyenlősége – az egyenlőség joga
SZEK JGYF Kiadó,
300 oldal, keménytáblás, 3.586,-Ft

Hatalom, jog, gazdaság, történelem, építészet, emberi természet, nyelv, művészet
Neves szerzők tanulmányai egy kötetben.

TÓTH SZERGEJ (szerk.): Hatalom interdiszciplináris megközelítésben
JGYF Kiadó, 2006. 234 oldal

Hogyan látják Magyarországot Finnországban?
Szakkönyv, amely a történelmi események visszhangját mutatja be.
GOMBOS JÓZSEF: Stúdiumból politikum – Magyarország-kép a világháborúk közötti Finnországban 1919–1939
JGYF Kiadó, 2006. 300 oldal, 3.264 Ft

Amit a több mediális összetevőből felépített kommunikátumokról tudni kell!

VASS LÁSZLÓ: Színek és képek
SZEK JGYF Kiadó,
160 oldal, 2.774,-Ft

Kedvezményeinkről érdeklődjének a Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó jegyzetboltjaiban.

**A JGYF Kiadó új weblapja: www.kiado.jgytf.u-szeged.hu
80 000 féle könyvből lehet rendelni.**

Erényi Optika

tavaszi ajánlatai

- 2007. évi új napszemüvegmodellek széles választéka!
- **FELNŐTT ÉS GYERMEK SZEMÜVEGKERETEK** – 50-70% ENGEDMÉNNYEL!
- **MÁRKÁS ZEISS LENCSEK** –30%!
- **TRANZITORS**, fényre sötétedő lencsék már 6990 Ft-tól!
- **Diákoknak 10% kedvezmény!**
- **INGYENES SZEMVIZSGÁLAT** (10000 Ft vásárlás esetén, részletek az üzletekben.)!

JÖJJÖN EL, MEGÉRI – ERÉNYI!

E-mail: erenyi@erenyioptika.hu

Széchenyi tér 5.
Tel.: 62/424-268

Nyitva:
H-P.: 9.15-18
Szombat: zárva

Kárász utca 15.
Tel.: 62/424-608

Nyitva:
H-P.: 9.15-18
Szo.: 9.15-13 óráig

www.centraalkavezo.hu

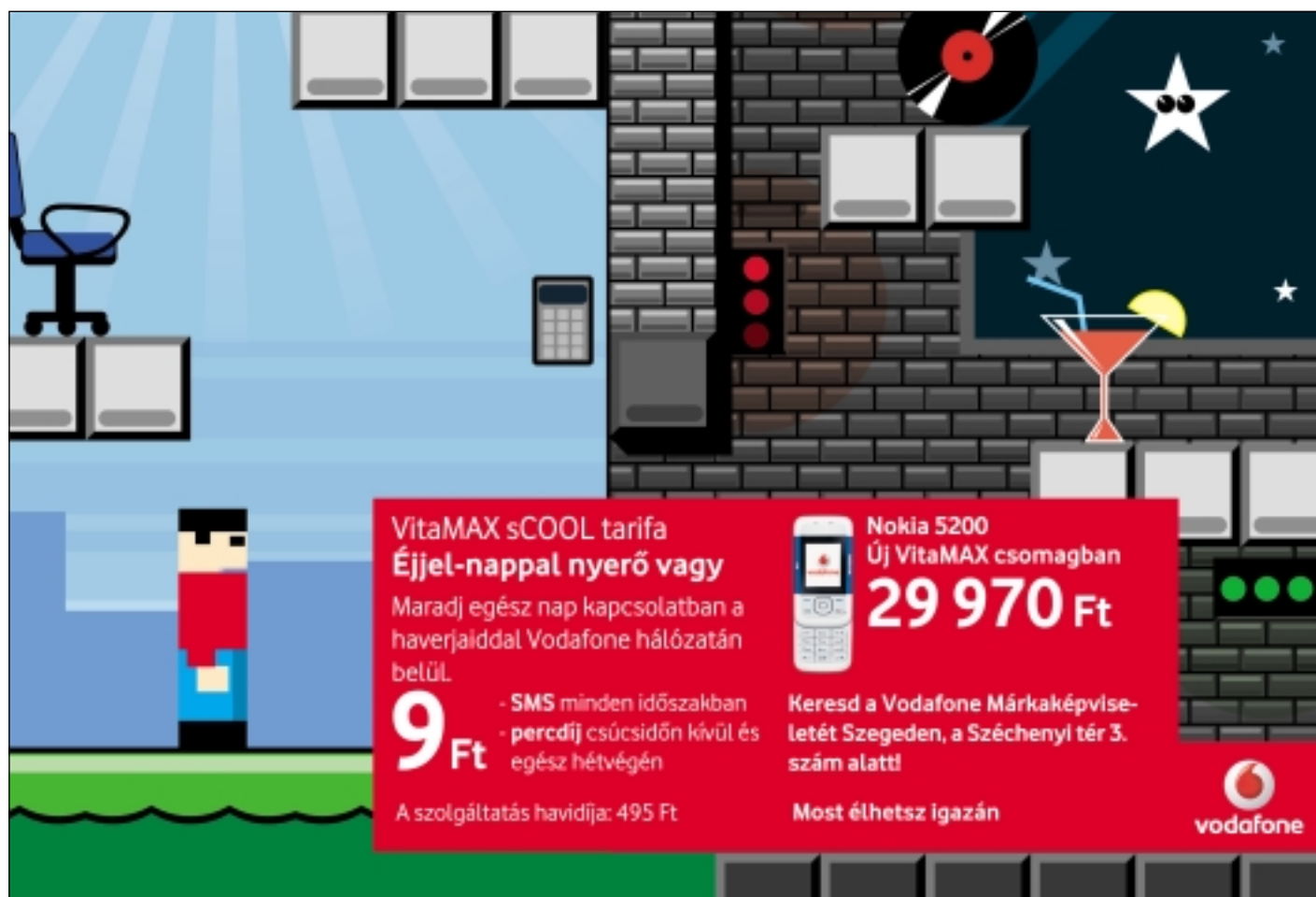

CENTRÁL KÁVÉZÓ ÉS RETRO CLUB

A kávézó minden hétköznap 10 órától 22 óráig várja a Fekete Arany szerelmeseit!

Szeged, Széchenyi tér 3.
(Tisza Hotel épülete)

Tel.: 62/634-612

VitaMAX sCOOL tarifa
Éjjel-nappal nyerő vagy
 Maradj egész nap kapcsolatban a haverjaiddal Vodafone hálózatán belül.

9 Ft

- SMS minden időszakban
- percdíj csúcsidőn kívül és egész hétfvégén

A szolgáltatás havidíja: 495 Ft

Nokia 5200
 Új VitaMAX csomagban
29 970 Ft

Keress a Vodafone Márkaképviseletét Szegeden, a Széchenyi tér 3. szám alatt!

Most élhetsz igazán

vodafone

A kiegészítőjárnak 2007. április 1-től a leírás szerint érvényes. Az akciók 2007. április 1. és június 30. között érhetők el. Olvasd el az Akcióleírásokat! Számlázási egység 1 perc, csúcsidő: 07-19 h között. A VitaMAX sCOOL tarifa feltöltéskénti ügyfelek tarifacsomag-váltással érhetik el. A 9 Ft-os percdíj normál díjas, belső hívások esetén érvényes. Egy személy legfeljebb 2 VitaMAX kiegészítő csomagot vásárolhat 12 hónapon belül. A Nokia 5200 kiegészítő VitaMAX csomagban történő vásárlása esetén 500 Ft lebeszélhetőséget tartalmaz. A tarifacsomaggal kapcsolatos további információk, díjak, feltételek és részletek az Akcióleírásokban, 1270. www.vodafone.hu

Caffé
BRANDO
 Szeged, Honvéd tér 5/b.

Nyitvatartás:

- hétfő-csütörtök, vasárnap 9.00-23.00 óráig
- péntek-szombat 9.00-1.00 óráig

A szegedi TESCO-ban 8.00-22.00

Jelölj be minket az iwiw-en!